

ಪ್ರಕಾಶ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್

1991

ಹಿರಣ್ಮಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ

ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ

ಕಾ. ರಾ.

ಹಿರಣ್ಮಯ ಕಾರಂಜಿ

ಜಿ. ಎಸ್. ಜಿ.

ಶಿವು

ಕಾ. ಶಿ.

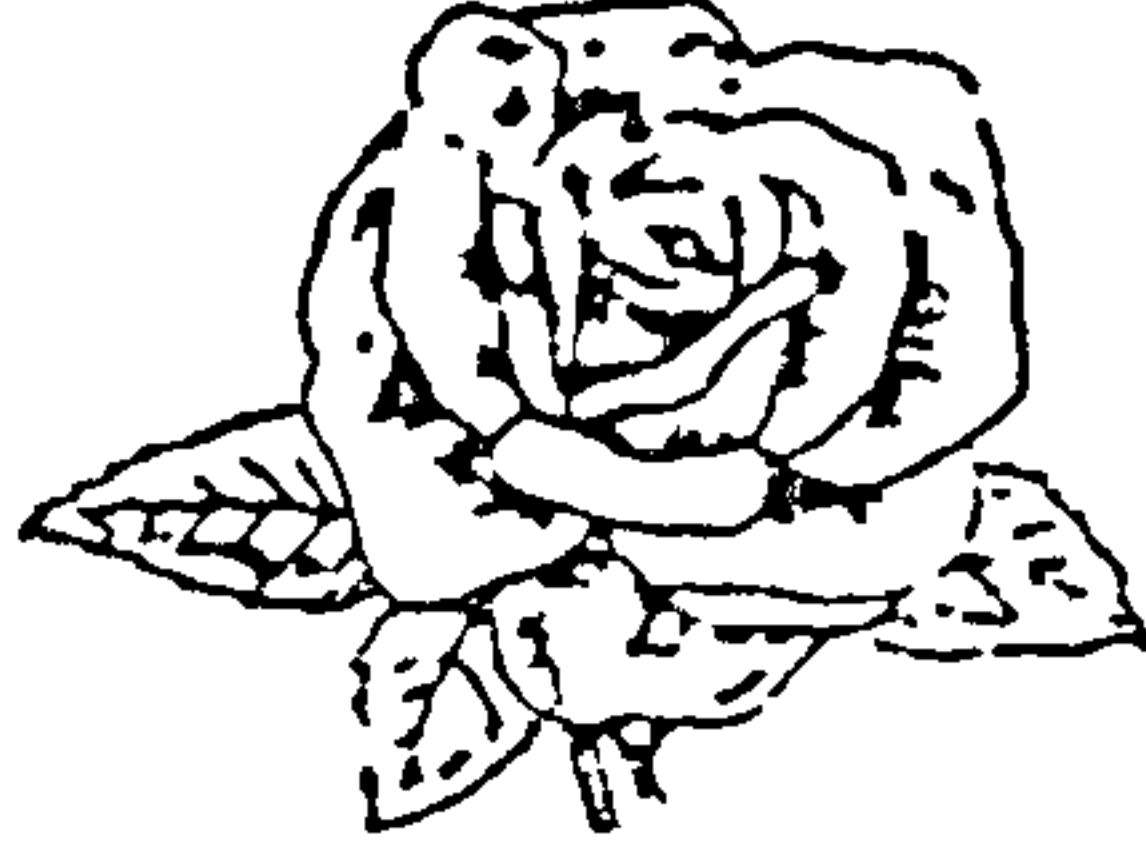
ಕಾ. ರಾ. ಸಿ.

ಕಾರಂಜಿ ರಥ

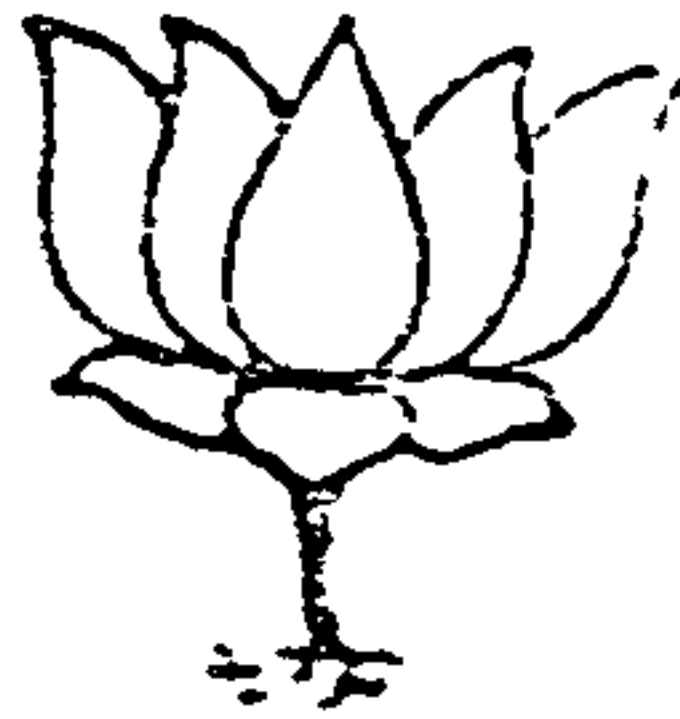
ಪ್ರತಿ: 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ಎಜೆನ್ಸೀಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಪುಟ ೮

ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೯೧

ಸಂಚಿಕೆ ' ೭

ಪ್ರೇಮ ಪತ್ರ

“ಕೋಟಿ ಯೋಜನವಿರಲಿ ದಾಟಿ ಬರುವೆನು ಹೆಣ್ಣೆ
ಬೆಟ್ಟ ಬಾನುಗಳಾಚೆ ಹಾರುವೆನು ನಿನಗಾಗಿ
ತಟವಟವೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬಿಸಿಲು ಮಳೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಯಾವುದಕು ನಾ ಜಗ್ಗನೇ
ತುಂಟಿ ಕೇಳಿ ಮಾತ ಸಂಜೆಗೇನಾದರೂ
ತೊಟತೊಟನೆ ಮಳೆ ಹನಿಯೆ ನೆಗಡಿ ಬರುವುದು ನನಗೆ
ಗಂಟಿಸದೆ ಮುಖವನ್ನು ನನ್ನ ಕಾಯದೆ ನೀನು ಹೊರಟು ಬಿಡು ಮನೆಗೀಗಲೆ”

— ಛಂದೋಮಿತ್ರ

<p>ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು : ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ</p> <p>ಸಂಪಾದಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್</p>	<p>ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ : 25 ರೂ. ಅಜೀವ ಚಂದಾ : 2-50 ರೂ.</p>	<p>ವಿಳಾಸ : ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560003 ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯ ವರೆಗೆ</p>
--	---	---

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಸ್ವೇಪನ್ ಕಡೆ ನಡೀರಿ	ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ	6
ನಯೆ ಮೋಸ	ಹಾ.ರಾ.	10
ಹೇಳಬಲ್ಲಿರೆ ಶಕುನ ?	ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ	13
ನಮ್ಮ ಜನ—2	ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ.	14
ದೋಸೆ ನಕ್ಷೆ	ಶಿವು	18
ನಂಬಬಾರದು ಈ ಹೆಂಗಸರನ್ನು	ರಾ.ಶಿ. ಯವರ “ನಗು ಸಂಸಾರ”ಗಳು ಕೃಪೆ	20
ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ನೂತನ ಪದಗಳು	ಪ್ರಕಾಶ್	26
ಜಲಗಾರ ದಿಬ್ಬದ ಶಾಸನ	ಅ. ರಾ. ಸೇ.	28
ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಮುತ್ತಣ್ಣ	ಶಾಂತ ರಘು	29
ಕನ್ನಡ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ	ಅ. ರಾ. ಸೇ.	35

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು

ದೂರವಾಣಿ; 342144

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೮

ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೯೧

ಸಂಚಿಕೆ ೭

‘ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತವಾವುದೆಂದು ನಿನಗೆ ತೋರುವುದೋ,
ಅದನ್ನು ನೀನೇ ಆರಿಸಿ ನನಗೆ ಕೊಡು’.

—ಕೌಷೀತಕಿ.

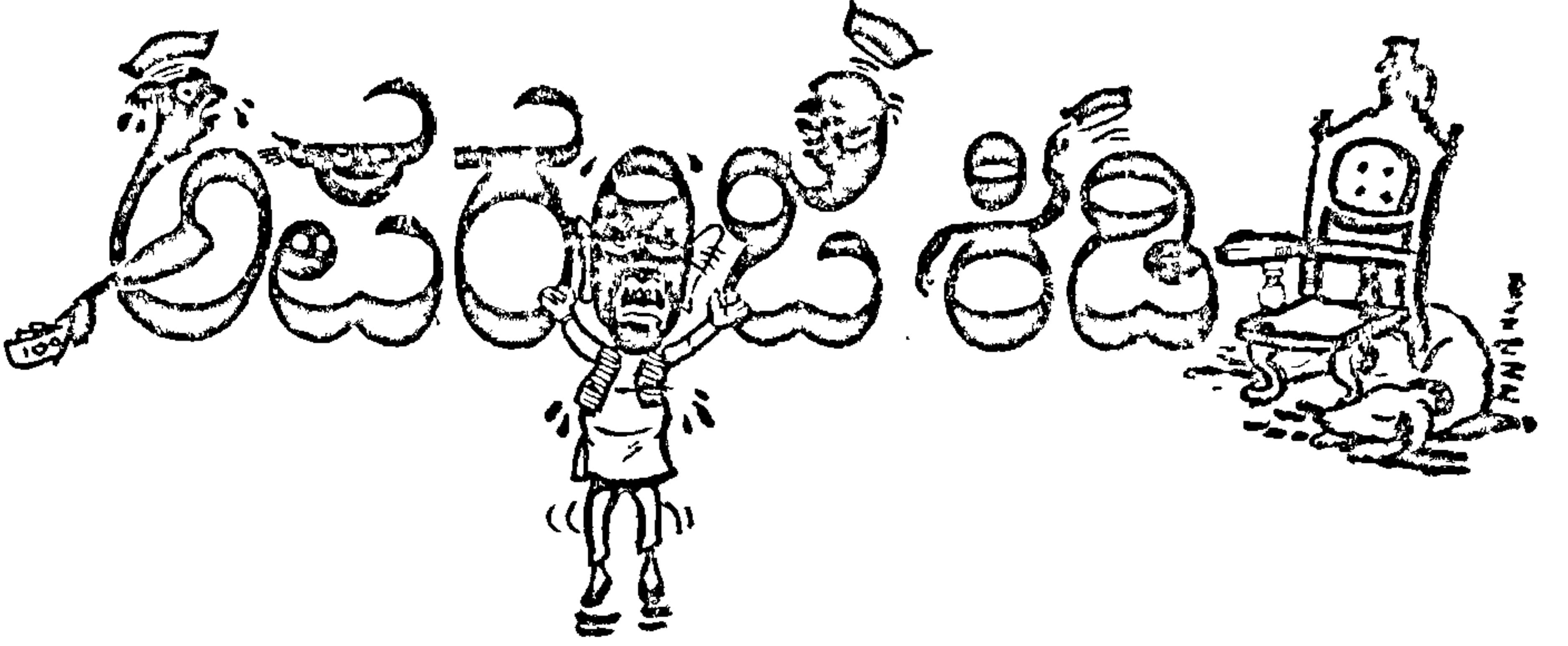
ಪ್ರತರ್ದನನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಲು ಇಂದ್ರನು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿದನು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವೆಂದರೆ ವರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದೇ ಅರ್ಥ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಣನನ್ನೇ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ (ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ) ವಾಹನ ಚಾಲಕರು, ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಕೆಲ ದೇಶಗಳ ಅಧಿಪತಿಗಳ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಆಶೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಬರೀ ಮಾನವರಲ್ಲ, ಸಸ್ಯ, ಸಮುದ್ರ ಜೀವಿಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ರವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಲೋಕದ ಕೆಲವರು ಒಂದು ಕಡೆಯ, ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯ ಪರ ವಹಿಸಿ, ಶಾಂತಿ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರಾಣದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಾನೇ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ?

ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯರೇ, ಲೋಕ ಭ್ರಾತೃತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರೇ. ಆದರೆ ಧರ್ಮ ಯುದ್ಧ, ಲೋಕ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಶಾಂತಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮಾತುಗಳು ಏನು ? ದೊಂಬರಾಟವಲ್ಲವೇ ?

ಆದುದರಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ (ಮತ್ತು ನಮಗೆ) ಹೊಸದೊಂದು ರೀತಿಯ ಆದರ್ಶ, ಅನುಷ್ಠಾನ ಅಗತ್ಯ. ವಿಜ್ಞಾನ, ವಿಶ್ವ ಶಾಂತಿಗಳ ಈ ನಾಟಕ ಬೇಗ ಕೊನೆಗೊಂಡು, ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸತ್ಯಪ್ರಿಯತೆ, ಧೈರ್ಯ ಒರಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಪರಂಜಿ ಕಣ್ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ.

ಪ್ರಕಾಶ್

ಗಂಗಾ ನದಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

— ಅಧಿಕೃತ ವರದಿ

ಅದಕ್ಕೇ ಏನೋ ಪಾಪಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ !

*

*

*

ಕುವೈತ್ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯ ಕಾರ್ಯ ತಂಡ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಜನ ಪುನಃ ನಗಲು ಆರಂಭಿಸಿದರಂತೆ !

*

*

*

ವಿಜಯನಗರ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸಮರ್ಥನೆ.

—ಸುದ್ದಿ

ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ಅಂತೀರಾ ? ಬುಗಾರಪ್ಪ ಅವರು !

*

*

*

ರಾಜ್ಯದ ಉದ್ಯಮ - ಇಟಲಿ ಕಾತರ.

—ಸುದ್ದಿ

ಇದಕ್ಕೂ. ರಾ. ಗಾಂಧಿಯವರ ವಾಪಸಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವಂತೆ !

*

*

*

ದೆಹಲಿ-ಪಂಜಾಬ್ ವಂದ್ಯ ನಡೆಸದಂತೆ ಕೋರ್ಟ್ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಗಾಬರಿಪಡಬೇಡಿ. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸುದ್ದಿ, ಅಷ್ಟೆ !

*

*

*

ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಇಪ್ಪೊಂದು ಫಜೀತಿಗಳ ನಡುವೆಯೂ ರಾಜೀವ್ ಅವರು
ಪುನಃ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಾಗಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅಂತ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು
ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡರಂತೆ !

*

*

*

ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ರಾಜೀನಾಮೆ.

—ಸುದ್ದಿ

ಸರಿ, ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅದೇ ರಾ. ಗಾ. !

*

*

*

ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಕರ ಮುಷ್ಕರ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವೇ ಪಾಠ ಓದಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ ಏನಪ್ಪ ಗತಿ ?

*

*

*

ಮಧ್ಯಂತರ ಚುನಾವಣೆ ಅಗತ್ಯ.

—ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅಯ್ಯೋ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಗೋಡೆಗೆ ಸುಣ್ಣ ಬಳಸಿದೆವಲ್ಲ !

ಸೈಷನ್ ಕಡೆ ನಡೀರಿ

ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ

ನಾನು ಮುಂಚೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಫಿಟ್ಟರೂ ಅಂತ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾಲ್ಕುವರೆಗೆ ಸೈರನ್ ಆಗತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೇನೆ ಕಾರ್ಡ್ ಪಂಚ್ ಮಾಡಿ ಆಚೆ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಐದು ಘಂಟೆ ಆಗೋಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಬಸ್ಸು ಮನೇ ಮುಂದೇನೆ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿ ಹೋಗತಾ ಇತ್ತು.

ಈ ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್ ಅಂತ ಹಾಳಾದ್ದು ಯಾವಾಗ ಪ್ರವೋಷನ್ ಬಂತು, ನೋಡಿ, ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬಿತ್ತು ಭಾರಿ ಕಲ್ಲು. ಒಂದು ದಿನ ಮನೇಗೆ ಟೈಮಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗೋಕ್ಕೆ ಆಗತಾ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕಡೆ ಸೈರನ್ ಆಗತಾ ಇರಬೇಕು, ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ಕಡೆ ವಕ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತ್ತೆ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್—ಅಲೈನ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರತಾ ಇಲ್ಲ ಅಂತಲೋನೋ, ಇಲ್ಲ ಬೇರಿಂಗ್ ಓವರ್‌ಹೀಟ್ ಆಗತಾ ಇದೆ ಅಂತಲೋನೋ, ಇಲ್ಲಾ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂತಲೋ. ಸರಿ. ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಇಲ್ಲಾಜು ಹುಡುಕಿ ಅಷ್ಟೋ, ಇಷ್ಟೋ ಅಂತ ಮಾಡೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏಳು ಘಂಟೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿರತ್ತೆ. ಮನೇಗೆ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಓವರ್ ಟೈಂ ವ್ಯಾನು ಹೊರಡೋದು ಏಳುವರೆ ಮೇಲೇನೆ. ಅದು ಊರೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಂಟೂಕಾಲು ಅಥವಾ ಎಂಟೂವರೇನೆ ಆಗಿ ರತ್ತೆ. ಅದೂ ಏನು? ಮನೇ ಹತ್ರ ಕೂಡ ಡ್ರಾಪ್ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಹತ್ತಿರ ಕೆಡವಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆ ಅಂಗಡಿ ಸಾಲುಗಳನ್ನ ದಾಟಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಅರ್ಧ ಘಂಟೆ ನಡೀಬೇಕು.

ಅಲ್ಲಿಂದ Short cut ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಅತ್ತಲಾ ಕಡೆ ಇರೋ ಗಲ್ಲಿ ದಾರೀಲಿ ಹೋದೆ ಅಂದರೆ ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ನನಗೇ ಒಂದು ರೀತೀಲಿ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ. ದಾರಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾರಾಯಿ ಅಂಗಡಿಗಳು, ಕುಡುಕರ ಕಾಟ ಅದೂ ಸಾಲದು ಅಂದರೆ ಜೂಜು ಕಟ್ಟೆಗಳು—ಮತ್ತೆ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ, House of ill repute ಅಂತ, ಅವು ಬೇಕಾ ದಷ್ಟು ಇವೆ. ಒಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಉಳಿಸ್ತೇನೆ ಅಂತ ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು

ನಾಲಕ್ಕು ದಿನ ಆ ರಸ್ತೇಲಿ ಓಡಾಡಿದನೋ, ಆಯ್ತು, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಂದಿಯಾಗಿ ಬಿಡತ್ತೆ, ಅವ್ವೆ - ಅದೇನೋ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ ಈಚಲ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕೂಡಿದ ಅಂತ, ಆ ರೀತಿ.

ಮೊನ್ನೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ. ವ್ಯಾನ್ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಬ್ಲೋ ಬಿಟ್ಟ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು. ಸದ್ಯ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು, ಅಂತ ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಯಶವಂತಪುರ ದಾಟೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದೇನೋ ಡೀಸೆಲ್ ತೊಂದರೆ ಅಂತ ಅಗಿ ಎಂಜಿನ್ನು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಒಂದು, ಒಂದೂವರೆ ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ದಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕ್ ಹತ್ತಿರ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೆಣ ಎತ್ತಿ ಹೋಗಿತ್ತು, ಲೀಟರ್‌ಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತ ಒಂದಿಷ್ಟು ಡೀಸೆಲ್ ಹುಯಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೇನೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೆ ಹತ್ರ ಡ್ರಾಪ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರತಾ ಇತ್ತು ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಗಿಂಜಿದ್ರಾ ಡ್ರೈವರ್ ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ತಾನೆ? ಮಾಮೂಲು ಥರಾ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಹತ್ತಿರಾನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ.

ಈಗೇನು ಮಾಡೋದು? ದಿನಾ ಮಾಡೋ ಥರಾ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನ ಹಾದು ಹೋಗೋದು ಅಂದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗದು. ಆದರೆ Short-cut ಅಂತ ಹಿಡಿ ಯೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದ್ರೆ, ಅನ್ನೋ ಹೆದರಿಕೆ. ಸರಿ, ಯಾರನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಏನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ? ನನಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ, ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬೇಗ ಹೋಗ ಬೇಕು, ಅವ್ವೆ, ಅಂದುಕೊಂಡು ಆ ಗಲ್ಲಿ ದಾರಿನೆ ಹಿಡಿದೆ.

ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ Half-way ಅಂತ ಬಂದಿದೀನಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಲೈಟು ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಕತ್ತಲೋ ಕತ್ತಲು. ಆವಾಗ ನೋಡ ಬೇಕು, ಆ ಏರಿಯಾದ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪಾನ. ಸಿನಿಮಾ ಟಾಕೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ದೀಪ ಹೋದ್ರೆ ಮಾಡೊಲ್ಲವೇ, ಆ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಿಳ್ಳು ಹೊಡೆದದ್ದೇ ಹೊಡೆದದ್ದು. ಅದೇನು ನಗೋ ಆಟ, ಅದೇನು ಕೇಕೆ ಹಾಕೋದು, ಅಂತೀರ. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ “ಹಿಡಕೊಳ್ಳಿ, ಹಿಡಕೊಳ್ಳಿ, ಕಾಸು ಕೊಡದೇ ಓಡಿ, ಹೋಗತಾ ಇದಾನೆ” ಅನ್ನೋ ಕೂಗುಗಳು ಬೇರೆ. ಅದು ಏನು ಹೆಂಡದಂಗಡಿಯಿಂದಲೇ ಬಂತೋ ಅಥವಾ ಜೂಜು ಕಟ್ಟೆಯಿಂದಲೇ ಬಂತೋ, ಇಲ್ಲಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಬಂತೋ, ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ನನಗೋ ತುಂಬಾ ಅಸಹ್ಯಾನೆ ಆಯಿತು. ಧತ್, ಒಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಉಳಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೋಗಿ ಈ ನರಕದ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲ, ಅಂತ.

ಆದರೆ ಈಗ ಏನು ಮಾಡೋದು ? ಮುಂದೆ ಹೋಗತೀನಿ ಅಂದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಟೈಮು. ಪಾಪಸ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗತೀನಿ ಅಂದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಟೈಮು ಆಗತ್ತೆ. ಹಾಗಿರಬೇಕಾದ್ರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಎಂಟು ನಿಮಿಷ ಮುಂದಕ್ಕೇ ಹೋಗೋದು ವಾಸಿ, ಮನೇನೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುತ್ತೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ....
....ಆದರೆ ಯಾಕೋ ಒಂದು ರೀತಿ Hallucination ಇರಬೇಕು ಅಂತೀನಿ,.. ಯಾರೋ ಓಂದೆ ನನ್ನನ್ನೇ Follow ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು.

ಒಂದು ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೋಗೋಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಹಿಂದುಗಡೆಯಿಂದ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.... ನಾಲಕ್ಕು ತದಕಿ ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಿಡೋದು ಅಂದುಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ತೀನಿ, ಅದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆ ಮೊಹಲ್ಲಾದ ಯಾವ ದಾದಾನೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ.... ಅದೊಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್ ಪ್ಯಾಡ್... ಒಳ್ಳೆ ನರವೇತಲ ನಾರಾಯಣ ರಾವ್ ಅಂತಾ ರಲ್ಲ, ಆ ಥರದೋನು.

“ನಡೀರಿ, ಸ್ಟೇಷನ್ ಕಡೆಗೆ....” ಥತ್, ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ಆಗಿಹೋಯಿತು ? ನಾನು ಏನು ಆಗಬಾರದು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಾ ಇದ್ದೆನೋ ಅದೇ ಆಯಿತಲ್ಲ !.... ಯಾವನೋ ಕುಡುಕನ್ನೋ, ದಗಲಬಾಜೀನ್ನೋ, ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ್ನೋ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗದೇನೆ ಆ ಥರದೋನು ನಾನೇ ಅಂತ ಹಿಡಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆಯಿತು, ಹೇಳಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡತಾನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೆದರಿಕೋ ಬೇಕು ?

“ಸಾರ್ ಈಗ ತಾನೇ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಸ್ಸು ಇಳಿದು ಬರತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಾನು ಈ ದಾರೀಲಿ ಬಂದೋನೇ ಅಲ್ಲ.. ಎಲ್ಲೋ ಏನೋ ಮಿಸ್ಟೇಕ್ ಆಗಿರಬೇಕು, ಅಷ್ಟೆ ಸಾರ್.”

“ಅದೆಲ್ಲ ಆ ಮೇಲೆ ಹೇಳೋರಂತೆ... ಈಗ ಸ್ಟೇಷನ್ ಕಡೆ ನಡೀರಿ ಅಂದರೆ ನಡೀಬೇಕು ಅರ್ಥವಾಯಿತೇ ?”

ಅವನಿಗ ಅಲ್ಲೇ ನಾಲಕ್ಕು ಬಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗೊಲ್ಲವೇ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು... ಆದರೆ, ಪೋಲೀಸಿನವನು ಯೂನಿಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನೇ ನಾಡ್ಕು ಮುಟ್ಟದೆ ಅಂದರೆ ನಾಳೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಏರೋಪ್ಲೇನೂ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಗೋಲೀ ಅಂತ ಆದರೆ ನಾನು ತಾನೇ ಅನುಭವಿಸೋನು ? ... ಆಯಿತು ಸ್ಟೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ಇಂಥವನು, ಈ ಕಂಪೆನೀಲಿ ಸೂಪರ್‌ವೈಸರು ಅಂತ ಹೇಳಿ Identification badge ತೋರಿಸಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೊಲ್ಲವೆ ? ... ಹುಂ ಯಾವ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿದ್ದೆನೋ, ಈವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ! ಏನೋ

ಮನೇಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದುಕೋಬಹುದು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಆದಕ್ಕೂ ಬಂತು ಉನ.

ಹಾಗೇ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ಪೇಷನ್ನು ಕಾಣಿಸ್ತು. ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನೇನೋ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿಕೊತಾ ಬಂದಿದ್ದೆ, ನನಗೇನೂ ಆಗೊಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡತಾರೆ ಅಂತೆಲ್ಲ.... ಆದರೆ ಸ್ಪೇಷನ್ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಯಾಕೋ ಪುಕ ಪುಕಾ ಅನ್ನೋಕೆ ಶುರೂ ಅಯಿತು.... ಎಷ್ಟಾದರೂ ಪೋಲೀಸ್ ಸಹ ವಾಸ.... ಹೀಗೇನೆ ಅಂತ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ?

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆಂಟು ಬಂದು ದೀಪಗಳು ಹತ್ತಿಕೊಂಡವು. ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ಬರ್ತಾ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ ಆ ಪೋಲೀಸಿನವನು, ಅವನ ಮುಖಾನ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡೋಣ, ಏನಾದ್ರೂ ಐದಕ್ಕೋ. ಹತ್ತಕ್ಕೋ ಅಡ್ಡಸ್ವ ಆಗತ್ತೇನೋ ಅಂತ, ತಿರಗಿದ್ದೆ.... ಅವನೇನು ಮಾಡತಾ ಇದಾನೆ ?

“ಸದ್ಯ.... ದೀಪ ಬಂತಲ್ಲಪ್ಪ” ಅಂದುಕೊತಾ ಸ್ಪೇಷನ್ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತುತಾ ಇದ್ದಾನೆ, ನಾನು ಇದೀನಿ ಜತೇಲಿ ಅನ್ನೋದನ್ನೇ ಮರೆತವನ ಥರ.

“ಸಾರ್ ! ನಾನು ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೂ ಅಂತೀರ, ಸಾರ್” ಮನೇಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದೇನೋ ಅನ್ನೋ ಆಸೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ಓ ! ನೀವೂ ಜತೆಗೆ ಇದ್ದಿರಲ್ಲವಾ ಸಾರ್” ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ! ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ನೋಡಿ....

ಎಲಾ ಇವನ ! ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನಂತೆ, ಗೂಬೆ. ನಾನು ಪಡ್ತಾ ಇರೋ ಪಾಡು ಇವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ರೆ ತಾನೆ ?... ಹುಂ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಪೋಲೀಸಿನವನು ಪೋಲೀಸಿನವನೇ.

“ಸಾರ್,.... ಇನ್ನು ನೀವು ಮನೇಗೆ ಹೋಗಬಹುದು ಸಾರ್.... ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರ ಆಯಿತು.”

ಮನೇಗೆ ಹೋಗಬಹುದು ? ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರ ಆಯಿತು ? ಏನು ಇದರ ಅರ್ಥ ?

ನನ್ನ Puzzlement ನೋಡಿ ಅವನೇ ನಗತಾ ಹೇಳಿದ—

“ನೈಟ್ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಅಂತ ಸ್ಪೇಷನ್ನಿಗೆ ಬರೋಕೆ ಆ ರೌಡೀ ಏರಿಯಾ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಹತ್ತಿರ ಆಗತ್ತೆ... ಆದರೆ ಈವತ್ತು ದೀಪ ಹೋದಾಗ ತುಂಬಾನೆ ಭಯ ಆಯ್ತು, ಯಾರು ಏನು ಮಾಡತಾರೋ ಅಂತ... ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಂಥ Gentleman ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಎಷ್ಟೊ ಹಾಯಿ ಅನ್ನಿಸ್ತು... Good night ಸರ್ ”

ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ

ನಯೆ ಮೋಸ !

—ಪಾ. ರಾ.

ಅಂಚೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪೋಸ್ಟ್‌ಕಾರ್ಡಿಗೆ ಐದು ನಯೆ ಪೈಸೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮೂರಿನ ನಾಯಿಂದರೂ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಖಾಲಿ ಮುಖಕ್ಕೊರಕ್ಕೆ ಹದಿನೈದು ನಯೆ ಪೈಸೆ ಎಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿದರಲ್ಲವೆ ? ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಾಗರಿಕರಾದ ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕನೊಂದಿಗೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಬೇಡವೆ ?— ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಎರಡೂ ಮುಕ್ಕಾಳಾಣೆ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು ಅನ್ನಿ, ಅವು ಸುಖವಾಗಿ ಮುಖ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು ! ಈಗ ಅವ್ವೇ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಹೊಸ ನಾಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಇವ್ವತ್ತು ನಯೆ ಪೈಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು—ನೋಡಿದಿರಾ ನಮ್ಮ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ನಾಣ್ಯದಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾದ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ! ಮಸಲ ಹದಿನೇಳೇ ನಯೆ ಪೈಸೆ ಇತ್ತು ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ—ನಾವು ಕೇವಲ ಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ! ಇದರಿಂದ ನೋಡಿ ಎಂತಹ ಅನಾಹುತ, ನಾಯಿಂದರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಫೆ ! ಅಂಚೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಲುಕ್ಸಾನು ! ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆದು ಯಾವುದಾದರೂ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ—ಟಿ. ಟಿ. ಕೆ. ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಅವರು ಬಜೆಟ್ ಸರಿತೂಗಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ ?

ಮೊನ್ನೆ ಪೇಷರಿನಲ್ಲಿ ಗುನ್ನರ್ ಜಾರಿಂಗ್, ಯುನೋಗೆ ಕಾಶ್ಮೀರದ ವರದಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು, ರೈಲು, ಬಸ್ಸು, ಜಟ್ಟಾದವರು ವಿನಯವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಹಾಗೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸಚಿವರುಗಳು ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸುದ್ದಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ವಾಮಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಜಾಹೀರಾತು ಇದ್ದಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿದಿರಿ ? ಅದೇ ದಿವಸವೇ ಕರಾಚಿಯಲ್ಲಿ ಸುಹ್ರಾವರ್ದಿ ಯವರ ಅಣಕು ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರ ನಡೆದಿದ್ದು!— ಏನು ಈ ಅಸಂಬದ್ಧ ವಾದಸರಣಿ, ಯೋಜನಾ ಮಂತ್ರಿಯ ಭಾಷಣದಂತೆ ಅನ್ನುವಿರಾ ? ಇರಲಿ..... ಹಣದ

ವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಲ್ಲವೂ ! ಜಾಹಿರಾತು ಎಂದೆನಲ್ಲ, ನೋಡಿ. ಮೊದಲನೆಯದು : “ಮಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಉಪಾಯ.....ಒಂದು ಲಕೋಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ....ಕೇವಲ 50 ನಯ ಪೈಸೆಗಳನ್ನು ಇಂದೇ ಕಳಿಸಿ ಆನಂದ ಪಡಿರಿ !..... ವಿಳಂಬ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗ ಲಾರದು” ಎರಡನೆಯದು : “ತಿಗಣೆಯನ್ನು ಸಾಯಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ?..... ಇಂದೇ ಬರೆಯಿರಿ. ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯ ಡಾಕ್ಟರು ಕಳಿಸಿಕೊಡುವರು. ಕೇವಲ 50 ನಯ ಪೈಸೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾಗಿ” ಎಂದು ಒಂದು ಭಾರಿ ತಿಗಣೆಯ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ತೌರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಹಲವಾರು ಬಡಕಲು ತಿಗಣೆ ಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೋಗಿ ದ್ದಳು ! ಅವು ಅವಳಂತೆಯೇ ಹಿಂಸಾಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದವು ! ಎರಡನೆಯ ದಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಸಿ ಇಲ್ಲದೆ, ತೌರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆಕೆಗೆ, ನಾನು ಸುಖವಾಗಿರುವ ನಿಮಿತ್ತ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಏನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗಿದ್ದುದ ರಿಂದ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಜಾಹಿರಾತುಗಳೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದವು ! ತಕ್ಷಣ 100 ನಯ ಪೈಸೆಗಳನ್ನು ಆ ಜಲಂಧರ್ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಕಳಿಸಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಲಹೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತೆ. 15 ದಿವಸದ ಮೇಲೆ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಒಂದು ಕವರು ತಂದು ಬಿಸಾಕಿ ಹೋದ. ಅದೇ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಮನೆಯಾಕೆ ತೌರಿನಿಂದ ಹಂಸಗಮನೆಯಾಗಿ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಳು. ‘ಯಾವುದೂ ಅಂದ್ರೆ, ಕವರು, ಸೀತಾ ರಾಮು ಬರೆದಿದಾನೇನು ? ಅಂತ ! ‘ಸೀತೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ರಾಮನೂ ಅಲ್ಲ, ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತೆ ಹನುಮಂತನದು ! ಲೀವ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಳಿಸಿದಾನೆ ಸಾಹೇಬ ರಿಗೆ. ಮಾಮೂಲು, ಹೆಂಡತಿಗೆ ಉಬ್ಬಸವಂತೆ’ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬುರಡೆ—ನಯ ಪೈಸೆ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ! ಅವಳು ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿ, ಎರಡು ಕೋಡು ಬಳೆಗಳನ್ನ ನನ್ನ ಕೈಲಿಟ್ಟು, ಇದನ್ನು ತಿಂದು ಎರಡು ಕೋಡ ನೀರು ಸೇದಿ ಹಂಡೆಗೆ ಹಾಕಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟಳು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ! ನಾನು ಆ ಎರಡು ಕೋಡುಬಳೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮೊಳೆಗೆ ತಗಲು ಹಾಕಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ “ರಾತ್ರಿ ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ರೆಡ್ ಅಂಡ್ ಬ್ಲೂ ಪೆನ್ನಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬರೆದು, ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಕೋಟೆಯನ್ನೊಡದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು ಗೊತ್ತೆ ?— ಒಂದು ಕಾಗದ. ಮೂರು ಕಾಸಿನಗಲದ ಸ್ಲೇಟಿನ ಚೂರುಗಳು ಎರಡು ! ಕಾಗದ

ವಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯ ಹಣ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಈ ರೀತಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ 1. ಮುಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಉಪಾಯ?—ಪೆನ್ನಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬರೆಯುವುದು 2. ತಿಗಣೆಗಳನ್ನು ಸಾಯಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?—ಈ ಕೂಡ ಕಳಿಸಿರುವ ಎರಡು ಸ್ಲೇಟಿನ ಚೂರುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಡಗೈಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿ, ಅನಂತರ ತಿಗಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅದರ ಮೇಲಿಡಿ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಲೇಟಿನ ಚೂರನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒತ್ತಿ. ತಿಗಣೆಯು ಸಾಯುವುದು!! ‘ಅಯ್ಯೋ! 100 ನಯ ಪೈಸೆಗೆ ಮಾಡಿದನಲ್ಲಾ! ಇಷ್ಟೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ನಯ ಪೈಸೇನೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲ! ಎಂದು ನಾನು ಕೈಯಿ, ಜೇಬು ಕಿವಿಚಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಗೃಹಿಣಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತ, “ಯಾಕೆ ಅಂದ್ರೆ.... ಇಂಗು ತಿಂದ ಕಪಿ ಹಾಗೆ ವದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಎಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಬಳುಕುತ್ತಾ ನಡೆದಳು!

ನಾನು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಆ ಅಣು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಲಕೋಟೆ ಸಮೇತ ಒಂದು ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಹೂತು, ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಆ ಕೈ ಕಚ್ಚಿದ ಕಾವಿನಲ್ಲೇ ಆ ಕಂಪನಿಯ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಬರೆದೆ: ‘100 ನಯ ಪೈಸೆ ವಾಪಸು ಕಳಿಸಿದರೆ ಸಮ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ! ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೂಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಜವಾಬು ಬಂತು ಗೊತ್ತೆ! ‘ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದೆ (ಎಲ್ಲೋ?). ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ನೂರು ನಯ ಪೈಸೆಯಲ್ಲಿ 50 ನಯ ಪೈಸೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ, 30 ನಯ ಪೈಸೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ, 10 ನಯ ಪೈಸೆಯನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಮುನಿಸಿಪಾಲ್ಟಿಗೂ, ತೆರಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದೇವೆ. ನೀವು ಅಷ್ಟನ್ನೂ ವಾವಸ್ ಪಡೆಯಲು ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ! ನಿಮಗೆ ಮರು ಜವಾಬು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಟಪ್ಪಾಲು ಖರ್ಚು 30 ನಯ ಪೈಸೆ ಕಳಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ಬರೆದರು! ನೋಡಿದಿರಾ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಬಜೆಟ್ ಸರಿತೂಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು! ನಮ್ಮ ಬಜೆಟ್ ಗತಿ!!

ಎಲ್ಲರ ಮನೇಲಿ ಕಾಣ್ಲೆಕ್ ಸಿಗೋದು ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಗಂಡ
ನಮ್ಮನೇಲಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧ — ಗಂಡತಿ ಮತ್ತು ಹೆಂಡ

— ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ

ಹೇಳಬಲ್ಲೆರೆ ಶಕುನ ?

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂಶ

ಶಕುನ ಹೇಳಲು ಬಾರ ದುಃಶಕುನ ಪಾರಾ ವಾರ
ಭಾರತಿಯ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಘೋರ
ಮೊದಲೆ ಓದಿದುದರಿಂದ ದೊರೆವ ಲಾಭವದೇನು ?
ಕಾಲನಾ ಲೀಲೆಯನು ಅಳೆಯಲಾರೆವು ನಾನು-ನೀನು.
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಹಿಂದೆ ಕೌರವರು ಪಾಂಡವರು
ಮಸೆದು ಕಾದಿದರಂದು ಹರಿಸಿ ನೆತ್ತರು ನದಿಯ
ಬಲ್ಲವರು ಬಲ್ಲರೈ ಅಂದಿನಾಟದ ಘೋರ !
ಒಂದು ಕಡೆ ಒಲಿದಿಹನು ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ
ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಪಾಲಿದನು ಶಕುನಿ 'ಮಾತ್ಮ'
ಆಯಿತೇನದು ಕಡೆಗೆ - ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಜಯವೇ ?
ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಶವೇ ?

ಮುಂದೆ ಸವೆಯಿತು ನೋಡಿ, ಐದು ಸಾಸಿರ ವರ್ಷ
ಮೆರೆಸಲಿಕೆ ನಿಂದಿಹರು ತಂತಮ್ಮ ಕ್ಷಾತ್ರ
ಪಕ್ಷ ಬರಿ ಎರಡಲ್ಲ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು-
ಯಾರು, ಯಾವೆಡೆ, ಎಂದು ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ
ಅಂದು ಕಪಟದ ದ್ಯೂತ - ಒಬ್ಬ ಶಕುನಿಯ ತಂತ್ರ !
ಇಂದು ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ - ನೂರಾರು ಶಕುನಿಯರ ಮಂತ್ರ
ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದ ನೆಲದಿ ಬರಿ ಶಕುನಿಯರ ಓಡಾಟ !
ಒಬ್ಬ ಶಕುನಿಯ ತಂತ್ರ ಕುರುಕುಲವ ಮುಳುಗಿಸಿತು,
ಶಕುನಿ ಸಾಸಿರರನ್ನು ಗೆಲುವಾತ-ಬರಲಿ !
“ಸತ್ಯವನು ಮೇಯುವ” ಜನರವರು ಇಂದಿನರು
ಜಯಾಪಜಯಗಳನು ಲೆಕ್ಕಿಸದ-ನರರು.
ಗೆದ್ದವರಿಗೂ ಲಾಭ; ಸೋತವರಿಗೂ ಲಾಭ
ಎರಡನೂ ಕಾಣದರು - ಬಡಪಾಯಿ ಪ್ರಜರು
ಮಸಣವೇ ಮದುವೆ ಮನೆ
ಕಣ್ಣೀರೇ ಪನ್ನೀರು
ಕರೆದವರ ಬೆನ್ ಹಿಡಿದ ರಾಜ್ಯವೀ ವಧುವು
ಧನ್ಯ ಭಾರತ ಮಾತೆ - ಮಾತು ಉಡುಗಿದ ಖ್ಯಾತೆ
ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ - ನೀ ಧನ್ಯ ಶೂನ್ಯ.

ನಮ್ಮ ಜನ - 2

(ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿವೇಚನೆ)

ಜಿ. ಎಸ್. ಜಿ.

ಭೌತ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಎಂಬ ಭಾಗವಿದೆ. ಬೆಳಕು ಕಾಣದವರನ್ನು ಬೆಳಗಿ ಸುವುದಲ್ಲ ಈ ಭಾಗದ ಉದ್ದೇಶ. ಬೆಳಗುವುದಕ್ಕೆ ಭೌತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳಕೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ? 'ಬೆಳಕು' ಕಂಡವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಭೌತ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಿರಲೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಭೌತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳಕಿನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಪಾರದರ್ಶಕ (Transparent) ಮಿತ ಪಾರದರ್ಶಕ ಮತ್ತು (Translucent) ಅಪಾರದರ್ಶಕ (Opaque). ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ, ವಿವರಣೆ ಸ್ವಯಂ ವೇದ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಷಯದ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಪುನರ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಸಮಂಜಸ.

ಒಂದು ವಸ್ತುವು ಬೆಳಕನ್ನು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಹೋಗಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪಾರದರ್ಶಕ ವಸ್ತು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆ : ಗಾಜು, ತಿಳಿಯಾದ ನೀರು, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಗಾಳಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಕೊನೆಯದೆರಡೂ ಈಗ ದುರ್ಲಭ.

ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಪಾರದರ್ಶಕ ಗುಣ ಹೊಂದಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಿವಿಗಳೆರಡರ ನಡುವೆ ಮುಕ್ತ ಮಾರ್ಗ—Thoroughfare—ಹೇಳಿದ್ದು, ಕೇಳಿದ್ದು ಒಂದು ಕಿವಿಯಿಂದ ಹಾದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಿವಿಯ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಅಡೆ ತಡೆ ಇಲ್ಲದೇ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ದಡ್ಡರಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಓದುತ್ತಾರೆ, ನೋಡುತ್ತಾರೆ, time pass ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು. ಇವರು ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರು. Hygroscopic ಜನರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವ ಇವನು ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನೇ. ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಕೇಳಿ, ನೋಡಿ ಬಲ್ಲರು, ಮರೆತೆ

ವರು. ಇವರು ಗಲ್ಫ್, ಮಂಡಲ್, ರಾಮ. ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ, ಅನಂತರ ಮರೆಯುವ ಮಹಾನುಭಾವರು. ಇವರಿಗೆ ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕಾಫಿ ಪುಡಿ ತರಲು ಹೇಳಿದ್ದೊಂದೇ ನೆನಪು. ಅದು ಮೆದುಳ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಕೇವಲ Reflex action. ಇವರಿಗೆ ಇರುವುದು ಬೆನ್ನು ಹುರಿ (Spinal cord) ಮಾತ್ರ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ Reflexes ಇವೆ. ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಇವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು. ಇವರು ಕಾಫಿ ಪುಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಅನಂತರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇವರ reflexes ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು Translucent ಅಂದರೆ ಮಿತಪಾರದರ್ಶಕ ವಸ್ತುಗಳು. ಇವು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನುಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ ಕಾಗದ, ಉಜ್ಜಿದ ಗಾಜು, ಇತ್ಯಾದಿ.

ಜನರಲ್ಲಿ ಮಿತ ಪಾರದರ್ಶಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳ ನಡುವೆ ಮುಕ್ತ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಮೆದುಳು ಎಂಬುದಿದೆ. ಅದು ಅವರ Spinal cord ನೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇವರು ಕಾಫಿ ಪುಡಿಯನ್ನು ಜವಾನನ ಮೂಲಕ ತರಿಸಿ, ಆಫೀಸು ಬಿಡುವ ಮೊದಲೇ ಅಣಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಫಿ ಪುಡಿಯ ಜತೆಗೆ ತಿಂಡಿ ಪೊಟ್ಟಣ, ಹಣ್ಣು, ಹೂಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನ ಒಲ್ಲವರು. ಜವಾನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಕಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇವರು ಪರಮ ಸುಖಿಗಳು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಓದುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೇಡವಾದದ್ದನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಹಿತವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಜಾಣರು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ Restricted Holiday (R. H.) ಎಂಬ ಸೌಲಭ್ಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೌಕರ ತನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಬ್ಬಗಳಿಗೆ ವರುಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವು ಯಾವ ಹಬ್ಬಗಳೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪಾರದರ್ಶಕ ಜನರಿಗೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯದ ಅರಿವಿದ್ದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮಿತ ಪಾರದರ್ಶಕ ಜನ ಹಾಗಲ್ಲ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯದ ಒಳಗನ್ನೂ, ಹೊರಗನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವರೇ. ಶುಕ್ರವಾರ ಒಂದು R. H. ಇದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ. (ಆದು ಯಾವ ಧರ್ಮದವನಿಗಾದರೂ ಇರಬಹುದು. ಇವನು ಬೇರೆಯ ಧರ್ಮದ ವನಾಗಿರಬಹುದು. R. H. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ Secular). ಶುಕ್ರವಾರದ ಅನಂತರ ಬರುವ ಶನಿವಾರ ಆ ತಿಂಗಳ ಎರಡನೆಯ ಶನಿವಾರ ಎಂದು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಮಿತ ಪಾರದರ್ಶಕ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಶುಕ್ರವಾರ R. H. ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರ ಹೇಗೂ ರಜ. ಗುರುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತುರ್ತು ಕೆಲಸ ಎಂದು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು, ಸೋಮವಾರ ಬಸ್ಸು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಎರಡು ಗಂಟೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದು, ಒಟ್ಟಾರೆ ಒಂದು R. H. ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಐದು ದಿನ ರಜ ಪಡೆವ ಭೂಪ.

ಈ ಚೌಕಾಕ್ಷತನವನ್ನು ತನ್ನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವನು ಈ ಮಿತ ಪಾರದರ್ಶಕ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯವು Opaque ವಸ್ತುಗಳು (ಅಪಾರದರ್ಶಕ ವಸ್ತುಗಳು). ಇವು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಬೆಳಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತವೆ. ಏನನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾದು ಹೋಗಲೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕನ್ನಡಿ, ಕಲ್ಲು, ಗೋಡೆ, ಬೋಳು ತಲೆ, ಇತ್ಯಾದಿ

ಜನರಲ್ಲೂ ಅಪಾರದರ್ಶಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಬಂಡೆ ಇದೆ. ಕಿವಿಗಳು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ. Spinal cord (ಮೆದುಳು ಬಳ್ಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿರುವಂತೆ. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಚುರುಕು. Reflexes ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಕೈ ಸುಟ್ಟ ಮೇಲೆಯೇ ಇದು ಬೆಂಕಿ ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಇವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಇಲ್ಲ; ಇತರರು ಹೇಳಿದ್ದು ತಿಳಿಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಇವರ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿ ಫಲಿಸುತ್ತವೆ. ಹೇಳಿದವನ ಮೇಲೆಯೇ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವನು ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನಂತೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇವನು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ತಿಳಿಯದವನು.

ಇವನು ಕಾಫಿ ಪುಡಿಯನ್ನು ತಾನೂ ತರದೆ, ಜವಾನನಿಂದಲೂ ಸೇರಿಸದೆ, ಬರಿ ಕೈಲಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಇವನಿಗೆ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ, ನಿತ್ಯ ಮಂಗಳ. ಇವನಿಗೆ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲೂ ಮಂಗಳಾರತಿ, ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಮಂಗಳಾರತಿ.

ಇವನಿಗೆ ಇರುವ ರಜಗಳ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು RH ವಿಷಯ ಇವನಿಗೆ ಬಹುದೂರ. ರಜಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ರಜಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ರಜವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ಮೂರೂ ಬಗೆಯ ಜನಗಳನ್ನು ನೌಕರರ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜೀನನದ ಉಳಿದ ಆಯಾಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಂತಹ ವರ್ಗದ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಉಳಿದ ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮಿತಪಾರದರ್ಶಕರಾದ ತಮಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಬಲು ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ M. N. ಅನಂತ
ಪೂರ್ತಿ ಉರಿದೇ ಹೋದ ನಖ ಶಿಖಾಂತ
ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಧಿ
ತುಂಬಿದಷ್ಟೂ ಬೂದಿ
ಮುಗಿಯದೆಯೇ ಗೊಣಗಿದಳು ಹಾಳಾಗು ಅಂತ

— ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ

ದೋಸೆ ನಕ್ಷೆ

೫೪

ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆ. ಸಂಪಾದಿಸಿದ, ಸಂಪಾದಿಸದ ಎಲ್ಲ ಹಣದ ಮೇಲೂ ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೇ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಕಕ್ಕುವ ವಿಷಮ ದಿನಗಳು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಾಗೇರ ಬಂದ. ಮಾತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರಳಿತು.

“ಅಲ್ಲೋ ನಾಗೇಶ, ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನೋರು ಹೀಗೆ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಆಮದು ಸುಂಕ ಏರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ್ರೆ, ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಸಿಯೋದಿಲ್ಲೇ, ಇವರಿಗೆ ಹೇಳೋರು ಕೇಳೋರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲೇನು ? ”

“ಇಲ್ಲೇ ಏನು, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳೋರು ಕೇಳೋರು ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಏನು ಹೇಳ್ತಿದಾರೆ, ಏನು ಕೇಳ್ತಿದಾರೆ ಅನ್ನೋದ್ರಲ್ಲೇ ಸಮಸ್ಯೆ. ‘ಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಸಾಚ’ ಅಂತ ಹೇಳೋರು ಹೇಳಿದ್ರೆ, ‘ನಿಮ್ಮ ಓಟು ನನಗೆ ಕೊಡಿ’ ಅಂತ ಕೇಳೋರು ಕೇಳ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಈ ಗಲಾಟೇಲಿ ? ”

“ಆಲ್ಲಾ ಮೊನ್ನೆ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿತರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೋಸೆ ನಕ್ಷೆ (PIE-chart) ನೋಡ್ತೆ. ಒಂದು ಗುಂಡಾದ ವೃತ್ತ ಬರೆದು, ಅದರ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ರೇಖೆಗಳನ್ನ ಎಳೆದು, ಇಪ್ಪು ಭಾಗ ರಕ್ಷಣಾ ವೆಚ್ಚ ಇಪ್ಪು ಭಾಗ ರಸಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ನಕ್ಷೆ ಬರೆದಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದ್ರೂ, ನಮ್ಮ ಗರೀಬಿ ಮಾತ್ರ ಹಟಾವೇ ಆಗ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ಗುರೂ ! ”

“ಅಯ್ಯೋ ಪೆದ್ದು ಮುಂಡೇದೆ, ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಾ, ನಕ್ಷೆನ ಸರಿಯಾ ಗಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಬೆಡ್ಬೇನೋ ? ಆ ದೋಸೆ ನಕ್ಷೆ ಮೇಲಿಂದ ಒಂದು ಕೈ ಒಂದು ರಕ್ಷಣಾ ವೆಚ್ಚದ ಕಡೆ ಒಂದು ಬೆರಳು, ರಸಗೊಬ್ಬರದ ಕಡೆ ಒಂದು ಬೆರಳು ತೋರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲೇ. ಆ ಅಭಯ ಹಸ್ತದ ಆರ್ಥ ‘A finger in every piece of action’ ಅಂತ. ರಕ್ಷಣಾ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್, ರಸಗೊಬ್ಬರ ‘ಸಬ್ಸಿಡಿ, ಸುಮ್ ಸುಮ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ಕಾ ? ಉಹುಂ. ಆ ಕಾಣವ ಕೈಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿದ್ರೆ ಉಂಟು. ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲೂ

ಮೇಲಿನ ಕೆನೆ ಇರ್ದಿ, ಹಾಲನ್ನೇ ಲಪಟಾಯಿಸಿದ್ರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಸಿಯೋದು ಇರ್ದಿ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ನದೀತಾ ಬಂದಿರೋದೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ”

“ಈ ದೋಸೆ ನಕ್ಷೆ ಬರಿಯೋರು, ಈ ಬೆಣ್ಣೆ ಅಂಶಾನೂ ನಕ್ಷೆಲಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ರೆ ನಕ್ಷೆ ಇನ್ನೂ ಕರಾರು ವಾಕ್ಯಾಗಿ ಇರೋಲ್ವೇ”

“ನಿನಗೊಂದು ಹುಚ್ಚು ಈ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೇಲಿ ಆ ಬೆಣ್ಣೆ. ಬೆಣ್ಣೆ ಆಗೇ ಇರುತ್ತೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ಯಾ” ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅದು ಕರಗಿ, ಬೋಫೋರ್ಸ್ ಆಗಿ, ಕಮಲಾನೋ ದಾಸವಾಳಾನೋ, ಏನೋ ಒಂದು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅದನ್ನ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ರವಾನಿಸಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕೈಗ ಸಿಕ್ಕೋದು ಚೆಪ್ಪೆರ್ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮೆಲು ನಗೆಯಂತೆ ಬರೀ ಹಸನ್ಮುಖಿ ಮಾತ್ರ”

ದೋಸೆ, ಬೆಣ್ಣೆ, ಮಾತುಕತೆ ಪ್ರಭಾವಾನೋ, ಏನೋ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಎಂ. ಟಿ. ಆರ್. ಕಡೆ ನಡೆದೇವು.

ತಪ್ಪಲೆ ಹೇಳ್ತು ಬಾಂಡ್ಲೆಗೆ “ನಿನ್ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಪ್ಪಲೆ”
ಬಾಂಡ್ಲೆ ಹೇಳ್ತು ತಪ್ಪಲೆಗೆ “ನಿನ್ ಪಾಗನ್ನೋದು ತಪ್ಪಲೆ !”

ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ.

ನಂಬಬಾರದು ಈ ಹೆಂಗಸರನ್ನು

ರಾ. ಶಿ. ಯವರ "ನಗು ಸಂಸಾರ"ಗಳು ಕೃಪೆ.

“ನಾಗವೇಣಿ! ನಗರಿಗೆ ನಾಂ ಪೋಗಿ ಬರುವೆನೆ” ಎಂದ ಪಟೇಲ್ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ. ಆಗಲಿ ಅಂದ್ರೆ ಅಂದಳು ನಾಗವೇಣಿ, ಅವರ ಹೋಲ್ಡಾಲನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲಿಟ್ಟು. ಪಟೇಲ್ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ೭ ಗಂಟೆಯ ಬಸ್ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋದ, ಶನಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ.

ಶುಕ್ರವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಏನೇನೋ ಕೆಲಸದ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶನಿವಾರ ಶುರ್ತಾಗಿ ಪಹರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ, ವ್ಯಾಪಾರ ಇರುವುದರಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬನೆ ಹೋಗುವೆನೆಂದೂ, ಭಾನುವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗುವನೆಂದೂ ನಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ. ಪಹರಿನಿಂದ ಏನು ತಂದುಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಕೇಳಿದ್ದ. ಕಡೆಗೆ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಚಿವುಟಿದ್ದ, ಒಂದು ಧರ್ಮಾವರದ ಟಿಸ್ಕೂ ಸೀರೆ ತನ್ನಿ ಅಂದ್ರೆ ಅಂದಿದ್ದಳು, ಅಷ್ಟೆ ನಯವಾಗಿ ನಾಗವೇಣಿ.

ಆದರೆ ಬುಧುವಾರ ಮಾಸ್ತರ್ ಸಿಂಗಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ತರಕಾರಿ ಅಂಗಡಿ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ್ದಳು, ಅವರ ಯಜಮಾನರು ಶನಿವಾರ ಪಹರಿಗೆ ನಾಟಕ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ ಅಂತ. ಗುರುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆ ಕೆಲಸದವಳು ಹೇಳಿದ್ದಳು, ಶಾನು ಭೋಗ ಶೀನಣ್ಣನವರು ಶನಿವಾರ ಪಹರಿಗೆ ನಾಟಕ ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಅಂತ. ಗುರುವಾರ ಸಂಜೆ ಹಾಡಿನ ಮಾಸ್ತರು, ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಶನಿವಾರ ಪಹರಿಗೆ ಹೋಗು ತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಶನಿವಾರ ಪಹರಿನ ಹೋಟಲಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೆಲ್ಲಾ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಆಡಿ ರಾತ್ರಿ ನಾಟಕ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಭಾನುವಾರ ಪಹ ರೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಸುಖಪಟ್ಟು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಸಂಜೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಗುರುವಾರವೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೇನೆ ಆಕೆ ಸಾಹುಕಾರ್ ರಾಮೇಗೌಡನ ಹಿರಿಯ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಈ ಗಂಡಸರ ಏರ್ಪಾ ಡನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಅತ್ತೆಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು,

ನಾಗವೇಣಿಯೂ ಪಹರಿಗೆ ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ಹೋಗಿ ನಾಟಕ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಆ ರಾತ್ರಿಯೆ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆನೆ ಹಿರಿಯ ಸೊಸೆಯು ಪಹರಿಗೆ ಆಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ, ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪೋಲೀಸ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ರಂಗೇಗೌಡರು, ತಮ್ಮ ಮೋಟಾರನ್ನು ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಆ ಸಂಜೆ ರಂಗೇಗೌಡರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಔತಣವಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ರಂಗೇಗೌಡನೂ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಇವರೊಡನೆ ಬರಬೇಕೆಂದೂ, ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದ್ದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ! ಈ ಸೋಗುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪಟೇಲ್ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾಗವೇಣಿ ಹ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ಅಂತ ಮಿಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕಿ ಬೆರಗು ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ, ಸೀರೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯ ಸೊಸೆ, ಅತ್ತೆ, ಇಬ್ಬರೂ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅ|| ಸೂ|| ರಂಗೇಗೌಡರ ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ನಾಗವೇಣಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ಹಸನಾದ ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪದ ಘಮಘಮದ ರವೆ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನು ತಿಂದು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು, ಎಲಡಿಕೆ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ, ನಾಗವೇಣಿಯ ಜತೆಗೆ ಮೂರುವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಟರು ಪಹರಿಗೆ. ಏಳಕ್ಕೆ ರಂಗೇಗೌಡರ ಮನೆ ಸೇರಿದರು. ರಂಗೇಗೌಡರ ೭ ವರ್ಷದ ಅನೂರಾಧ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಕಲಿತ ನಾಟ್ಯದ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಎಂಟಕ್ಕೆ ಔತಣದ ಊಟ. ೯ಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಶೃಂಗಾರ. ೯-೩೦ಕ್ಕೆ ರಂಗೇಗೌಡರ ಅಧಿಕಾರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಿದ್ದ ಮುಂಗಡೆಯ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತರು.

ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ೧ ರೂಪಾಯಿನ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಗೆ ಮುಂಚೆಯೆ ಬಂದು ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ಶಖೆ. ಸುಸ್ತು. ಹೊರವಾಗಿ ತಿಂದ ಅಮಲು, ಹಲಗೆಯ ಕುರ್ಚಿ, ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ. ನಿದ್ರೆಯ ರೋಂಪು ರೋಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. “ಲೊ” ಅಂದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ. “ಆಳ್ಳ” ಅಂದ ಮಾಸ್ತರು. “ಓ” ಅಂದ ಶಾನುಭೋಗ. ನಂತರ ಎಚ್ಚಿತ್ತು “ಹೊ” ಎಂದ ಶಾನುಭೋಗ. ಮೂವರೂ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿದರು. ನಾಗವೇಣಿ ರಾಣಿಯಂತೆ ಹಗೂರಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದು, ರೀವಿಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿ ಎದ್ದು ಲೊ’ ಎಂದಿದ್ದು. ಮಿಕ್ಕವರು ಮಾರ್ದನಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.

“ಲೊ ! ಅವಳು ನನ್ನ ನಾಗವೇಣಿಯಲ್ಲವೇನೂ ? ”

“ಇಲ್ಲ ಕಣೋ! ನಿನ್ನ ನಾಗವೇಣಿಯಾದರೂ ಯಾಕಾದೀತು? ಅವಳು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ದೇಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೋ ಈಗ ಯಾವ ಬಸ್ಸೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲೋ!” ಎಂದು ಮಾಸ್ತರ ಶಿಂಗಪ್ಪ.

“ಜಡೆ ನೋಡಿ, ಬೆನ್ನು ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅಂತ ಕೂತಿರುವ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಗುರ್ತುಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ಗಂಡಸು, ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಒಬ್ಬನೆ ಕಣೋ” ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗ.

ಆ ಪೇಳಿಗೆ ಪರದೆ ಎಚ್ಚಿತು ರಂಗಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ. ಮದುವೆ ಗಂಡಿ ನಂತೆ, ಆದರೆ ಹಳೆ ಮದುವೆ ಗಂಡಿನಂತೆ ಸೂತ್ರಧಾರ ಬಂದು, ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದ.

ಆಗ ಪೋಲೀಸ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ರಂಗೇಗೌಡರು ನಿಧಾನ ವಾಗಿ ಬಂದು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು.

ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ. “ಲೈರಾ ರಾಮೇಗೌಡನ ಸೊಸೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಸ್ನೇಹಿತೆ! ಆ ಸೊಸೆಯ ತಮ್ಮ ರಂಗೇಗೌಡ! ಅವನೇ ಬಂದಿದಾನೆ ಕಣೋ- ಅವಳು ನಾಗವೇಣಿಯೇ ಇರಬೇಕೋ!” ಎಂದ ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ. ಮಾಸ್ತರ ಶಿಂಗಪ್ಪ, “ಹೌದು ಕಣೋ ನಿನ್ನ ಗುಮಾನಿ ಖರೇವು” ಅಂದ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗ ಶೀನಪ್ಪ ಒಂಟಿ ಸೀನು ಸೀನಿದ. ನಂತರ ಅಂದ, “ಎಲ ಎಲಾ ಏನು ಮಾಯವೋ ಈ ಹೆಂಗಸರದು? ಈಗ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ಹಾಗೆ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನಾವು” ಎಂದೂ ಸೇರಿಸಿದ.

ನಾಟಕ ಬಲು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಚಪ್ಪಾಳೆ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿ ಪ್ರಧಾನ ನಟ ನಟಿ ವಿದೂಷಕರಿಂದ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಹಾಡನ್ನು ಹೇಳಿಸಿದರು, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು. ಆದರೂ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ನಾಟಕ ಬಲು ಹುಳಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ವಿದೂಷಕನ ಹಾಸ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಕಹಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

ನಾಟಕ ಮುಗಿಯಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಕವಿದೆ. ನಂತರ ಮಂಗಳ. ಆಗ ರಂಗಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿಯ ಮಾಲೀಕ, ಜನತೆಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು, ಹಾಗೂ ಜಾಹಿರಾತು ಮಾಡಿ ಇದೆ ರೀತಿ ನೀವು ರಾತ್ರಿ ಬಂದು, ತಿಗಳೆಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕಿಸೆಯ ಕಾಸನ್ನು ನಮ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ, ಬಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ವಿನಯದ ವಿನಂತಿ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ, ಜಿಂಕ್‌ಷೀಟಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಮೇಲೆ, ಸಹಸ್ರ ಟೈಪ್‌ರೈಟರುಗಳನ್ನು ಸಹಸ್ರಮುಖಿಯರು ಟಕಟಕ ಮಾಡಿದಂತೆ, ಮಳೆಯ ಹನಿ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿತು ಜನತೆಯ ಪುಣ್ಯದಿಂದ, ಆ ಮಾಲೀಕನ ಮಾತುಗಳ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಯ ಅಂಕ ಆಯಿತು. ಮಂಗಳ ಹಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ಹಾಡಲು ಆರಂಭವಾಯ್ತು.

ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರು ಬೇಗ ಹೊರಬೀಳೋಣ, ಸೋಫಾದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದೆ ಮಾಯವಾಗೋಣ, ಎಂಬ ಆತುರದಿಂದ ಓಡಿಯೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ “ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ಹಾಡುವಾಗ ನಿಮಿರಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ! ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅವಮಾನ, ನೀವು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಇವರುಗಳನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

“ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಜನತೆಯು ಹೊರಬೀಳಲು ಶುರುವಾಯ್ತು. ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದರು. ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಕೈಯನ್ನು ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಆತ ಕಂಭದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪರೋಕ್ಷ ನರಸಿಂಹನಂತೆ ನಿಂತೇ ಇದ್ದ.

ಮೊದಲ ಕ್ಲಾಸಿನವರು ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ, ಪೋಲೀಸ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್, ೧ ರೂಪಾಯಿನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ನಿಮಿರಿ ನಿಂತು ಕೈ ಶರಿಸಿ ಸಲಾಂ ಹಾಕಿದ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿತು. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡ ಕಾನೂನಿನ ಭಯ ಅವನಿಗಿತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾಗವೇಣಿಯ ಮತ್ತು ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತೆಯು ತಮ್ಮನ ಭೇಟಿ ಭಯಂಕರವೆನಿಸಿತು ಆಗ.

ಆದರೆ ಹೊರಗೆ ಭಾರಿ ಮಳೆ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ?

ರಂಗೇಗೌಡ, ಅವನ ತಂಗಿ, ತಂಗಿಯ ಆತ್ಮೆ, ನಾಗವೇಣಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ ಪೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಹೊರಟರು. ಹೊರಡುವಾಗ ರಂಗೇಗೌಡನಿಗೆ ಅವನ ಆತ್ಮೆ “ರಂಗೂ ! ನೀನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಳಿದು ನಮ್ಮನ್ನು ಈಗಲೇ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದುದು ಕಂಭದ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ, ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಒಂತಿರುಗಿದ. “ಏನೂ ಅಂದ್ರೆ, ಪಹರಿನ ತುರ್ತು ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆ ? ಎಷ್ಟು ದಣದಿದ್ದೀರೋ ! ಪಾಪ !” ಎಂದು ನಾಗವೇಣಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು.

“ಹೌದು ! ನಾಗವೇಣಿ ! ಪಹರಿನಲ್ಲಿ ಬಲು ಸುಸ್ಸಾದೆ !” ಅಂದ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ, ಮುಗುಮ್ಮಾಗಿ.

“ನಂಬಬಾರದು ಈ ಹೆಂಗಸರನ್ನು” ಎಂದ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ; ನಾಗವೇಣಿ ನಡೆದುದೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಉಂಡು, ತಾಂಬೂಲ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗುವಾಗ ಹೇಳಿದಾಗ.

ಸೂಜಿ ಹೇಳ್ತು ದಬ್ಬಳಕ್ಕೆ “ನೀನು ಸೇವಕ ನಾನು ರಾಣಿ”

ನಾನು ಹೊಲಿತೇನೆ ರಾಜನ್ ಆಂಗಿ, ನೀ ಹೊಲಿಯೋದು ಗೋಣ”

ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ.

“ಪೇಪರ್ ನೋಡ್ಲಿ ಲೈಸೇ, ಇವತ್ಯಾಕೋ ಶಕುನ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ
ನಾಳೆ ಕರ್ಕೊಂಬರ್ರೀನಿ ನಿಮ್ಮಮ್ಮನ”

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ನೂತನ ಪದಗಳು

ಪ್ರಕಾಶ

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ, ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಯ್ತು. ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಬಾಡಿಗೆದಾರನನ್ನ ಓಡಿಸಿ, ಆಬ್ಬಾ ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬಾಡಿಗೆ ದಾರ, ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಫೀಸರ್ನ ಹಿಡಿದು, ಅಮುಲಿಸಿ, ನನ್ನ ಮನೇನ ಆಕ್ರ ಮಿಸಿದ ! ನಾನು ಖಿನ್ನನಾಗಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೆ. ಸ್ನೇಹಿತ ರಾಮು ಬಂದು ಏನು ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದ. ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆ. ನಕ್ಕ. 'ಹೋ, ಅವನು ಬಂದು ಕುವೈತಿಸಿದ್ದಾನೆ ! ಅಂದ.

(ಅಮುಲಿಸಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ;

ಕುವೈತಿಸು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಜಾಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸು. ಇದನ್ನು ಸಮಾನ ಕ್ಷೀಂತ 'ಸಮೋಸ' ಅನ್ನಬಹುದು !)

*

*

*

ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಸುಭಾಷಣೆ. ಈಗಿನ ಕೆಡುತ್ತಿರುವ ರಾಜಕೀಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಸಿ ಚರ್ಚೆ. ಮುರಳಿ ರೇಗಿ ಕೂಗಿದ. ಈಗಿನ ಆಳಿಕೆ ಗಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಕಣ್ಣೋ !

(ಗಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಗಬ್ಬಾದ + ಆಳಿಕೆ—ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸ.

ವಿ. ಸೂ ಈ ಪದದಿಂದ 'ಗಬ್ಬಾಳಿಕೆ' ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ. ಗಬ್ಬಾದ ಆಳಿಕೆ ಯನ್ನು ಮಾಡುವನು ಯಾವನೋ, ಅವನೇ ಗಬ್ಬಾಳಿಕ—ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸ !)

ರಾಜಣ್ಣ ಆರ್ ಟಿ. ಓ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಲಿದಾನೆ. ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸ್ತಾನೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡ್ತಾ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅವನ ಮೇಜು ಸಂಪಾದನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು, ಅಂದರು ಸ್ನೇಹಿತ ರೊಬ್ಬರು !

(ಮೋಜು-ಸಂಪಾದನೆ : ಓದುಗರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಆಗತ್ಯವಿದೆಯೇ?)
(ಕುಹಕಿಗಳಿದನ್ನು ಮೋಜು ಸಂಪಾದನೆ ಅಂತಾರಂತೆ !)

*

*

*

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ತಾಜಾ ನೂತನ ಪದಗಳು :

ಏಕಕಾಲಿಕ : ಬಸ್ಸಲ್ಲಿ ಫ್ಲಟ್ ಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರಯಾಣಿಕ.

ಕಿಲೋತ್ತಮ : ಭಾರೀ ಮಹಿಳೆ.

ಮಸ್ತಿಷ್ಕ : ಜಂಬಗಾರ.

ಕೆಟ್ಟ ಹಾಸ : ವಿಲನ್ ನಗು.

ಅಟ್ಟ-ಹಾಸ : ಪಬಲ್ ಡೆಕ್ಕರ್ ಡ್ರೈವರ್ ನಗೆ.

ಕಟೀರಿ

ಕನಕನ ಕಿಂಡಿ ದಾಸನಿಗೆ ದೈವವ ಕಾಣಿಸಿತ್ತು
'ಕನಕದ' ಕಿಂಡಿ ಫೈಲುಗಳ ದೈವವ ತೋರಿಪುದೈ
ಹಣವನು ಬಿಟ್ಟ ಲಾರದವ ಕಾರ್ಯವ ಸಾಧಿಸನೇ
ಒಣನುಡಿ ಬೇಡ ಕೇಳಿದುದನೀಯುತ ಜೀವಿಸಿರೋ

ಜಲಗಾರ ದಿಬ್ಬದ ಶಾಸನ

ಅ.ರಾ.ಸೇ.

‘ಅಪರಂಜಿ’ಯ ೧೯೯೧ನೆಯ ಫೆಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಲಗಾರ ದಿಬ್ಬದ ಶಾಸನ ವನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರ ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿದ, ಇದುವರೆಗೂ ಶ್ರೀ ಆಗಿದ್ದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಡಾ|| ಆಗಿರುವ ಎಚ್ಚಿಸ್ ಗೋಪಾಲರಾಯರು ಆ ಶಾಸನದ ಪೂರ್ತಿ ಪಾಠವನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ:

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿಕ್ರಮ ರಾ(ಜ್ಯ)
ಪೃಥುವೀಯಾನಾ ಮಾಧಾವ
ಗೆಲ್ಲೆ ಕರ್ಮರುಗ ಈರಿ
ದಾನೊಂ ಪಲ್ಮಡಿಯರ
ಚೆಮ್ಮೆಗುರು ಪಡೆದುದು ಪೊನ್ನಿ
ಡುಕ್ಕಿವಳಿ ಎಳ್ಳತ್ತಕ್ಕರ್
ಮರಿಯಾದಿ ಪಸಲ್ಲೊಳ್ಳಾದ
ದುಂ ಆರಿಮೆ ಸುಂಕಾ

ಡಾ|| ಬಾ. ರಾ. ಗೋಪಾಲ್ ಅವರು ಈ ಶಾಸನ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೫೦ ರದ್ದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಡಾ|| ಎಚ್ಚಿಸ್ ಅವರು ಇದು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೩೯೦ರದ್ದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಇದರ ಎಂದರೆ ಈ ಶಾಸನ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೦೦ರದ್ದು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ: ಹಲ್ಮಿಡಿಯ ಶಾಸನ ಹಳೆಯದಿರಬಹುದು, ಜಲಗಾರ ದಿಬ್ಬದ ಶಾಸನ ಹ-ಹಳೆಯದು.

ಇದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ತಮಿಳಿನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪೂರ್ವ ದ್ದೆಂದು ಭಿಡೆ ಬಿಸಾತು ಇಲ್ಲದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಮುತ್ಸಣ್ಣ

ಶಾಂತಾ ರಘು

ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಭಿಕ್ಷದ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಬಲು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಮುತ್ಸಣ್ಣನವರದ್ದು. ಈಗ ರಿಟೈರಾದ ಮೇಲಂತೂ, ಇದು ಅತೀ ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗಿ, ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ, ಅವರಿಗೂ, ಪತ್ನಿ ರಾಧಮ್ಮನಿಗೂ, ರಗಳೆ, ರಾದ್ದಾಂತ ಏಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಜನ್ಮತಃ ಸ್ವಭಾವ.... ಅರವತ್ತರ ನಂತರ ಬದಲಾಗುತ್ತೇ ? ಬಲೇ ಮೊಂಡು ಮುತ್ಸಣ್ಣ.

ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗಾಯ್ತು. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಿಂದ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು ರಾಮಚಂದ್ರ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟಿತ್ತು ಅವರದ್ದು. “ಈ ಸಲ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಳೆಯಿಲ್ಲವ್ವ, ಎಷ್ಟು Sprinklers ಇದ್ದರೇನು ? ಮಳೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ಏನಾಗತ್ತೋ ಏನೋ ?” ಅಂತ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು. ಅವರು ಆಚೆ ಹೋಗಿದ್ದೇ ತಡ, ಈಚೆ ಮುತ್ಸಣ್ಣ ಭಯಂಕರ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು.

“ತಟ್ಟೆ ಹಾಕಿದೆ, ಊಟಕ್ಕನ್ನಿ” ಅಂತ ಹೆಂಡತಿ ಕರೀತಾ ಇದ್ದ್ರಾ ಸ್ಕೂಟರ್ ತೊಗೊಂಡು ಹೊರಟೇ ಹೋದರು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಂದರು.

“ಇಕೊಳ್ಳೇ ! ತೆಗೆದು ಒಳಗಿಡು. ಅಬ್ಬ ! ಇನ್ನಾರು ತಿಂಗಳು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಬೆವರೊರಸಿಕೊಂಡರು.

“ಇದೇನೀ ಇದು ಈ ಪಾಟಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟು ?”

“ಇನ್ನು 6 ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗೋ ಅಷ್ಟು ಕಾಫಿ ಪುಡಿ, ತಿಂಗಳಿಗೆ 2 Kg. ಪ್ರಕಾರ, 12 Kg. ಕಾಫಿ ಪುಡಿ ತಂದು ಬಿಟ್ಟೆ. 720 ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು ಅನ್ನು. ಇನ್ನೇನು ಕಾಫಿ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಾಬಿಟ್ಟೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿ ಹೋಗತ್ತಂತೆ. Kg. ಗೆ 100, 150 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬಹುದೇನೋ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೇಳಿದ. 400,

500 ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯವಾಯಿತು ಬಿಡು” ಅಂತ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು ವಾಗಲೇ ಹೆಂಡತಿ ತಲೆ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

“ರಾಮ ರಾಮಾ ! ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಏಗಿ ಸಾಕಾಯ್ತು ನಂಗೆ ! ಕಾಫಿ ಪುಡಿ 6 ತಿಂಗಳು ಇಟ್ರು, ಕಾಫಿ ಹ್ಯಾಗಿರತ್ತೆ ? ಕಲಗಚ್ಚಿನ ಹಾಗೆ ಇರತ್ತೆ ! ಕುಡೀರಿ ಅದನ್ನೇ !” ಅಂತ ಬಯ್ಯರು.

ಹೆಂಡತಿಯ ಬೆದರಿಕೆಗೆ ಹೆದರುವವರೇ ಮುತ್ತಣ್ಣ ? ಬಹದ್ದೂರ್ ಗಂಡ್ವಲ್ವೆ ? ತಮ್ಮ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇ ಇದ್ದು. “ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಏನಾಗತ್ತೋ ? ನಮ್ಮ ಹುಪಾರೀಲಿ ನಾವಿದ್ರೇನು ತಪ್ಪು ?” ಅನ್ನೋದೇ ಅವರ ವಾದ.

ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿ ಶೆಟ್ಟು. ಏನೋ ರೂಢಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ “ರಾಯ್ರೇ, ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ನೆಲ್ಲೂರು ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ, ನೋಡ್ತೀರಾ ? Kg.ಗೆ ಏಳೇ ರೂಪಾಯಿ ಇವತ್ತು. ಮುಂದಿನ ವಾರ ಹ್ಯಾಗೋ ? 10 ರೂ.. ಆಗ್ಬಹುದೂಂತ ಸುದ್ದಿ...” ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ 2 ಪಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿ ಬಂದು ಇಳಿಯಿತು ಮನೆಗೆ. ರಾಧಮ್ಮನಿಗೆ ರೇಗಿ ಹೋಯಿತು.

“ಯಾಕೋ ಅತಿಯಾಯ್ತಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ! ಈ ಪಾಟಿ ಅಕ್ಕಿ ಜೋಪಾನ ಮಾಡೋದು ಹ್ಯಾಗೆ ? ಹುಳ ಬೀಳಲ್ವೆ ? ಏನ್ಮಾಡೋದಪ್ಪಾ ?” ಅಂತ ಪೇಚಾಡಿ ಕೊಂಡರು. ಏನೇನೋ ಗುಳಿಗೆ, ಬೇವಿನ ಸೊಪ್ಪು, ಎಲ್ಲಾ ಮೂಟೆ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟೆ ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಆಯಿತು. 5, 6 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆ ತುಂಬ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಹುಳಗಳು ನಲಿದಾಡಿ, ನುಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

“ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ 300, 400 ರೂಪಾಯಿ Save ಮಾಡಿದೀನಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೋ ಬರಲ್ವೆ ?” ಅಂತ ಮುತ್ತಣ್ಣ ಹಾರಾಡಿದರು.

“ನೀವು Save ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ Shave ಆಗ್ಬೋಯ್ತು ! ಹುಳದ ಜತೆ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ಅಕ್ಕಿ ಕೇರಿ ಬಿಸಾಕಿದ್ದಾಯ್ತು. ಆಗ್ಬೇಕು ನಿಮಗೆ !” ಅಂತ ಹೆಂಡತಿ ಹಂಗಿಸಿದರು.

“ಅಯ್ಯೋ ! ಅಯ್ಯೋ ! ನಮ್ಮನೇಗೆ “ಶಾಂತಿಧಾಮ” ಅಂತ ಯಾವ ಮುಠ್ಠಾಳ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದು ? ಯಾವಾಗಲೂ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮಿಗೆ ಲಟಾಪಟಿ. “ಕುರು

ಕ್ಷೇತ್ರ” “Gulf House” “ಅಸ್ಸಾಂ ಭವನ್” “ಕಾಶ್ಮೀರ ಕುಟೀರ್” “ಪಂಜಾಬ್ ಮಂದಿರ್” ಅಂತ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ Suitable ಆಗಿರತ್ತಾ ಇತ್ತು” ಅಂತ ಪಕ್ಕದ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಗ ದಿಲೀಪ, ತಂಗಿಯ ಹತ್ರ ಪೇಳ್ತಾ ಇದ್ದ. “ಯಾರೋ ಆದಾ ? ನಮ್ಮ ತಾತಂಗೇ ಮುಠ್ಯಾಳ ಅನ್ತಾಯಿರೋದು ?” ಅಂತ ಮುತ್ತಣ್ಣ ಕೂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಗರ್ಜಿಸಿದರು.

“ಓ! ನಮ್ಮ ಮುತ್ತಾತನೋ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಮನೆಗೆ ? ಸಾರಿ ತಾತ ! ಎಕ್ಸ್ಯೂಸ್ ಮಿ” ಅಂತ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿದ್ದ ತಾತನ ಹತ್ತಿರ ಮರಿ ಮಗ ಅಪಾಲಜಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ಇರಲಿ, ಹೀಗೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮುತ್ತಣ್ಣ ನಿಗೆ ಭಾರೀ ಸಮಸ್ಯೆ ಈಗ. ಕೊಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಶುರುವಾಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಬೆಳಗಾ ಗೆದ್ದು ಪೇಪರ್ ಬಿಚ್ಚೋದೇ ತಡ - ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಖೋತಾ ನೀರಿನ ಅಭಾವ, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ರೇಷನ್, ಇವೆಲ್ಲ ಬಂದು ಕಣ್ಣೆಗೇ ಬಡಿಯುತ್ತೆ, ಹಲ್ಲು ಬಿದ್ದ ಹಣ್ಣು ಮುದುಕರೆಲ್ಲ ಎರಡನೇ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ತಾವು ಪಟ್ಟ ಗೋಳೆಲ್ಲ ಬಲು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಖಾಲಿ ಬಾಯನ್ನೇ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವವರಿಗೆ ಹಿಡಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ ?

ಮುತ್ತಣ್ಣನ ತಲೆ ಜೆಟ್ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು. ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ನಾವು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ನಕ್ಕರೆ ಅವರ ಹಲ್ಲೇ ಕಾಣತ್ತೆ, ನಮಗೇನು? ಅಂತ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದ್ದೇ, ಮುತ್ತಣ್ಣನ ಸವಾರಿ ಆವೆನ್ಯೂ ರೋಡಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟಿತು. ಮನೆಗೆ ಒರುವಾಗ ಚೀಲದಲ್ಲಿ, ಆರು ಚಮಣಿ ಬುಡ್ಡಿಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಲಾಂದ್ರಗಳು, ಆರು ಬೀಸಣೆಗೆಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಕಂಗಾ ಲಾಗಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಹೆಂಡತಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಗದರಿಸಿ ದರು. “ಇಲೋಡೇ, ಸುಮ್ಮನೆ ಪಟವಟಾಂತ ನಿನ್ನ ಕಂತೆ ಪುರಾಣ ತೆಗೀಬೇಡ. ಎಲ್ಲ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಒಳಗಿಡು. ನಾಳೆ 75% ಕರೆಂಟ್ ಕಟ್ಟು, ಫ್ಯಾನ್ ಇಲ್ಲ, ಲೈಟ್ ಇಲ್ಲಾಂತ ಆದ್ರೆ ಆಗ ಗೊತ್ತಾಗತ್ತೆ ನನ್ನ ಜಾಣತನ.”

ಮುಂದೆ 15 ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿ, ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ ಶೇಖರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ 30 ಲೀಟರ್ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಂಡು ಡಬ್ಬ ತುಂಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ಮುಂದಿನ ಟ್ರಿಪ್ಪು ಸೌದೆ ಅಂಗಡಿಗೆ. ಅದು ಇದ್ದ ದಿಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟು

ದಿನ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೂ, ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಒಂದು ಮಣ ಸೌದೆಯ ಬೆಲೆ ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದರು. ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಬುಟ್ಟಿ ಇದ್ದಿಲಿನ ಬೆಲೆ ಕೇಳಿ ಎದೆಯೇ ಒದೆದು ಹೋಯಿತು. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಮುಂದೆ ಕರೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ, ಗ್ಯಾಸೂ ಇಲ್ಲ, ಹ್ಯಾಗಪ್ಪ ಸಂಸಾರ ಮಾಡೋದು? “ಬೇಯಿಸೋ ಬಾಬತ್ತೇ, ಬೇಡ, ಋಷಿ ಮುನಿಗಳ ಹಾಗೆ ಹಸಿ ಗೆಡ್ಡೆ, ಗೆಣಸು, ತಿನ್ನೋ ಕಾಲವೂ ಬರುತ್ತೋ, ಏನೋ, ಶಿವನೇ” ಅಂತ ಬಲು ದುಃಖಪಟ್ಟರು. ಇರಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂತ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಸೌದೆ, ಒಂದು ಮೂಟೆ ಇದ್ದಿಲು ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ಬಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಕ್ಕರು. ಹೆಂಡತಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು—“ಇವರಿಗ್ಯಾರು ಬುದ್ದಿ ಹೇಳೋರು? ಬಕ್ಕ ತಲೇಲಿ ಬೈತಲೆ ತೆಗೆಯೋಕಾಗತ್ಯೆ?” ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಎರಡು ರೆಡಿ ಪೇಡ್ ಸೌದೆ ಒಲೆ, ಎರಡು ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಕೆ, ಎರಡು ಊದು ಕೊಳವೆ, ಎಲ್ಲ ಬಂದು ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೂತುವು.

ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಆರು ವಾರಕ್ಕೇ ಅಂತೆ ಪೆಟ್ಟೋಲು ಸ್ವಾಕ್ ಇರೋದು. ಮುತ್ತಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ತ್ರೇತಾಯುಗದ ಆಸ್ಪಿನ್ ಕಾರೇನೋ ಇತ್ತು. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 200 ದಿನ ಗ್ಯಾರೇಜಿನಲ್ಲೇ ಸುಖವಾಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರೆ ಅದನ್ನು ಓಡಿಸುವುದೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆ ರೋಡಿನ ಹೈಕಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ “ಐಸಾ! ಐಸಾ!” ಎಂದು ಋಷಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಕಾರನ್ನು ರೋಡಿನ ಕೊನೆಯ ತನಕ ತಳ್ಳಿದರೆ, ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು ಅನ್ನಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೂ ಸೊನ್ನೆ. ಸ್ಕೂಟರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು ಮುತ್ತಣ್ಣ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಗ್ಯಾರೇಜಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದ ಸೈಕಲ್ಲು ಬೆಳಕು ಕಂಡಿತು. ರಾಜಾ ಸೈಕಲ್ ಬ್ಲೋ ಇಲ್ಲ, ಬೆಲ್ ಇಲ್ಲ, ಸೀಟಿಲ್ಲ, ಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್ ಇಲ್ಲ. ಆದರೇನು, ಮುತ್ತಣ್ಣ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಒರಸ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಹಳೆಯ ಸಾಮಾನು, ಪೇಪರು ಕೊಳ್ಳುವ ಮೋಟೆ ಆ ಕಡೆಯೇ ಬಂದ. ಮುತ್ತಣ್ಣನ ಈ ಮುದಿ ಸೈಕಲ್ ನೋಡಿ ಋಷಿಯಾಗಿ ಹೋಯ್ತು ಅವನಿಗೆ. ಓಡಿ ಬಂದ. “ಅಯ್ಯೋರೇ! ಮುರುಕು ಸೈಕಲ್ಲು ಕೊಟ್ಟು ಬುದ್ದೀನಿ ಅಂತಾ ಇದ್ರಲ್ಲಾ—ಇದೇಯಾ?” ಅಂತ ಆನೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಸೈಕಲ್, ಗೀಕಲ್ ಕೊಡೊಲ್ಲ ಹೋಗಪ್ಪ ಎಂದು ಮುತ್ತಣ್ಣ.

“ಅದ್ಯಾಕೆ ಅಯ್ಯೋರೇ? ಅವತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದಿ ಮತ್ತೆ?”

“ಆವತ್ತು ಹೇಳಿದೆ. ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಾಂತೀನಿ. ಗೊತ್ತಾಗೊಲ್ಲ ನಿಂಗೇ? ಸಧ್ಯ, ಅವಸರಪಟ್ಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲಲ್ಲ. ಪೆಟ್ರೋಲಿಲ್ಲ, ಕಾರು, ಸ್ಕೂಟರು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಆದಾಗ, ಓಡಾಡೋಕೆ ಇದೇ ಅಪತ್ಯಾಂಧವ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಬೇಕು” ಅಂತ ಉಜ್ಜಿ ಉಜ್ಜಿ ಒರಸಿದರು.

ಮೋಟರಿಗೆ ನಗು ತಡೆಯದಾಯಿತು. ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕ. “ಅಯ್ಯೋ ಆಯ್ಯೋರೇ! ಈ ಸೈಕಲ್ಲು ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ರಿಪೇರಿ ಆಯ್ತದ್ರಾ? ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಟ್ಟುಡಿ ನಂಗೇ. ಒಂದೈವತ್ತು ಕೊಡ್ತೀನಿ ಬೇಕಾದ್ರೆ. ಅದೂ ಜಾಸ್ತೀನೇ ಈ ಮುರುಕು ಸೈಕಲ್ಲಿಗೆ.”

ಅಷ್ಟೆ! ಮುತ್ತುಣ್ಣಂಗೆ ಭಯಂಕರ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು.

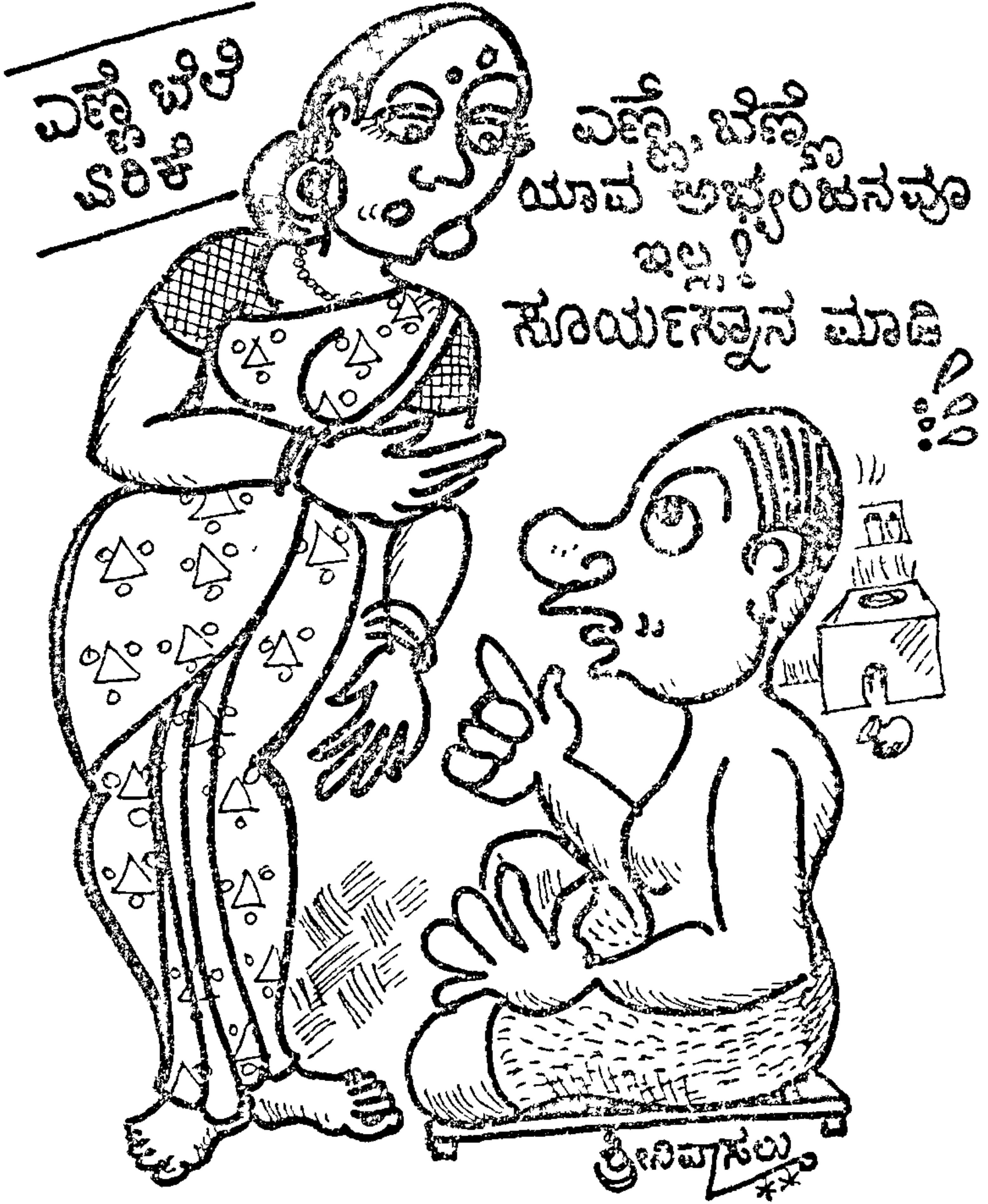
“ತಲೆಹರಟೆ! ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡ್ತೀಯೇನೋ? ಮುರುಕೋ, ಹರುಕೋ, ನಿಂಗಂತೂ ಕೊಡೋಲ್ಲ ನಡಿ!” ಅಂತ ಅವನ ಮೇಲೇ ಏರಿ ಹೋದರು. ಆಚೆ ಮನೆಯವರು ಬಂದು ಬಿಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಹೊಡೆದಾಟವೇ ಶುರುವಾಗಿ ಬಿಡ್ತಾ ಇತ್ತೋ ಏನೋ?

ಹೀಗೆ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಮುತ್ತುಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಶೇಖರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ಬರಬಹುದಾದ ಅವಶ್ಯಾಲವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ರೆಡಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರೋ?

ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ
ತೊಗೋತಿದ್ದು ಹಿಂದಿನವು
ಅದೇನ್ ಮಹಾ ಶೇಶ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಧರ
ಅನ್ನುತಾವೆ ಇಂದಿನವು.

—ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ

ಕನ್ನಡ ಪತ್ರ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ

(ಕಳದ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಢುಂದುವರೆದುದು)

(ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಕೃಪೆ)

ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಭಿ.ಪ. ಕಾಳೆಯವರ ಕೆಲವು ಪತ್ರ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೆ. ಆಗ 'ಮಾಯಾವಿ', ಪತ್ರ್ತೇದಾರಿಯಲ್ಲಿ 'ದಿ ಆಲ್ಬಿಮೇಟ್' ಎಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನ್ನ ಪರಿಚಿತರಲ್ಲಿತ್ತು. ವೆಂಕಟಾ ಚಾರ್ಯರ ಪತ್ರ್ತೇದಾರಿ-ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೋದಿದ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಬಾಲ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಹಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದೆ.

ನನಗೆ ನೆನಪಿರುವ ಆ ಕಾಲದ ಒಂದು ಪತ್ರ್ತೇದಾರಿ ಕತೆ 'ಸುವಾಸಿನಿ'. ಲೇಖಕರ ಹೆಸರು ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕದ ಆದಿ ಭಾಗದಲ್ಲೇ ಸುವಾಸಿನಿ ಕಾಣೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನೇನು ಪುಸ್ತಕ ಮುಗಿಯಬೇಕು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ 'ಪತ್ರ್ತೇದಾರನು, ಹೇಗೋ ಸುವಾಸಿನಿಯನ್ನು ಪತ್ರ್ತೆ ಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು' ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಿದರು. ಶುಭಂ.

ಸುಮಾರು 1959-60ರಲ್ಲಿ ದಿ. ಮ. ರಾಮಮೂರ್ತಿಯವರ ಪರಿಚಯ ವಾಯಿತು. ಅವರೊಡನೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ. 'ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡದ ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನೀನು ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳ ಕೃಷಿ ಬಿಡಬೇಡ' ಎಂದವರು ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಅವರ ಹಲವಾರು ಪತ್ರ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದಿದೆ. ಚೇನಿಯ ಕ್ಯಾಲ ಹನ್‌ನ ಕನ್ನಡ ಅವತರಣಿಕೆ ಚಲಂ ಎಂದು ವೈವಿನ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರ್ತೇದಾರಿಯ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮ. ರಾಮಮೂರ್ತಿಯವರಿಂದಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎನ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ, ಜಿಂದೆ ನಂಜುಂಡ ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾ. ಭಿ. ಶೇಷಗಿರಿ ರಾವ್, ಸುಂದರ ರಾಜ್ ಇವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಎನ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಮತ್ತು ಮಧುಸೂದನ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಓದುಗರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ, ತರ್ಕ ಬದ್ಧ ಪತ್ರ್ತೇದಾರಿ ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದವರಲ್ಲಿ ದಿ|| ಟಿ. ಕೆ. ರಾಮ ರಾವ್ ಅವರು ತುಂಬಾ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಬರಹ ಗಾರರು. ಇವರ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನೋದಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಅನಂತ ರಾವ್ ಅವರು ಥ್ರಿಲ್ಲರ್‌ಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹರಾದವರು. ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಗಳು ಓದುಗರನ್ನು ಸತತ

ವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಸೇರಿಸುವ 'ಮಸಾಲೆ'ಗಳು ಅತ್ಯಂತ ನೈಜವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ಸಾಸನೂರ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಸುದರ್ಶನ ದೇಸಾಯಿಯವರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಬಹುದು.

ಎಂ. ಎನ್. ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಸ್ಕಾಟ್‌XX ಉತ್ತಮ ಸಸ್ಪೆನ್ಸ್ ಕೃತಿಯಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಜಾಳಾಗುತ್ತದೆ.

ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶೆ

ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತಿ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಮರ್ಶೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದೇ ? ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ವಿಮರ್ಶಕರು ಪತ್ತೇದಾರಿ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದ್ದೀತೇ ?

ಪುಸ್ತಕಾವಲೋಕನ, ಬ್ಲರ್ಬ್‌ಗಳು, ಮಾರಾಟವಾದ ಪ್ರತಿಗಳು ಇದರಿಂದ ಸಿನಿಮಾ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕೃತಿಗಳು ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅಥವಾ ಅಮುಖ್ಯವೆನಿಸುತ್ತವೆ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜನ ಜೀವನದ ಭವ್ಯ ಚಿತ್ರ ವೃಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ, ರಾಜಕೀಯ ನೈಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ (ಕುಟಿಲತೆ ?) ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ದುಷ್ಟಚಿತ್ರದತ್ತ, ಕ್ರೌರ್ಯ, ಭಯ, ಅಪರಾಧಗಳ ಹೆಚ್ಚಳದತ್ತ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಓಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲು ಆ ದೇಶಗಳು ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತವೆ ?

ನಮ್ಮ ಸಮಕಾಲೀನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭಯ, ದ್ವೇಷ, ದ್ರೋಹ, ವಿಧ್ವಂಸಕತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿಲ್ಲವೇ ? ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ನೈತಿಕ ಕಾರಣಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೇನು ಬಂತು ? ಬಾಳು ಹಸನಾಗುವತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡವೇ ?

ವಿಮರ್ಶೆ Projected extraneous jargon ಆಗದಂತೆ ಯಾವ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು ?

ಕನ್ನಡ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಭಾಷೆಯಿಂದ ತಂದದ್ದು ಎನ್ನುವ ವಾದವಿವೇಚನಾತ್ಮಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಸಮಗ್ರ ಜನ ಜೀವನದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ತಳಹದಿ ಪಡೆದಿದೆ ? ಪರದೇಶಿ ಭಾಯೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ?

ವಿಮರ್ಶೆಯ ತಾತ್ವಿಕ ದಂತಗೋಪುರದ ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದವರು ಪತ್ತೇದಾರಿಯನ್ನು ಓದೇ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಈಗಿರುವ ಕೆಲವರೊಡನೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಲವು ಜನ ಹಲವು ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಬಹುದು.

ಮಿಲದ್ವಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ಷೆರಾಕ್ ಹೋಮ್ಸ್‌ಗಳಿರಬೇಕಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ. ಮೊರಿಯಾರ್ಡಿಗಳಿರುವುದು ಸಮಕಾಲೀನ ಜೀವನದ ದುರಂತ.”

ನಿಯತ ಕಾಲಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲು ಇಂತಹ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಲೇಖಕ ಆ ಮಿತಿಯಲ್ಲೇ ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಕಾಶನೋದ್ಯಮದ ಸಾಹಸಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮನರಂಜನೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. Who dunit, how ? ಎಂಬಲ್ಲಿಗೇ ಅದರ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಜನಪ್ರಿಯವಾದುದು ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಪು ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಲ್ಲ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಕಥಾಸರಿತ್ಸಾಗರದ ಅನೇಕ ಕತೆಗಳು, ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಯುಗಂಧರಾಯಣ, ಇತಿಹಾಸಗಳ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು (ಈ ಮೊದಲೇ ಹೆಸರಿಸಿದೆ) ಭಾರತೀಯ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ತಳಹದಿಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ವೇದಾಂತದ ಆತ್ಮ ವಿಚಾರ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅನ್ವೇಷಣೆ. ಅತಾನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಸಾಮ, ಗಾನ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ.

ಜಾನಪದ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಭಾಗಗಳು ಹೊಸ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಲೇಖಕರಿಗೆ ನೀಡಬಹುದು.

ಸೂಳೆಗೆ ಸೂಳೆ—ಗರತಿಗೆ ಗರತಿ, ಚಾತುರ್ಬಸಟ್ಟಿ ಮೊದಲಾದ ಜಾನಪದ ಕತೆಗಳು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಹಾಗೂ ಪಾಸ್ಟದ ಅಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ.

ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂದಿನ ಜನಜೀವನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳಾದ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಕೊರತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಿ, ಪ್ರಗತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಾಗುತ್ತಿರುವ ನೈತಿಕ ಅಧಃಪತನವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಕುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

94-2 ಸರ್ದಾರ್ ಪತ್ರ್ಪ್ಪ ರಸ್ತೆ

ಶೌಕತ್ ಮೊಹಲ್ಲ

ಬೆಂಗಳೂರು 560002

ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಉಕ್ಕಿನ ಸರಬರಾಜುದಾರರು

ದೂರವಾಣಿ : 221107

ಕುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬಿ. ಎಸ್. ವಿಜಯೇಂದ್ರ

ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್

281, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560010

ಕುಛಾಶಯಗಲೊಂದಿಗೆ

ಶೃಂಗಾರ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್

ಪುದುಕೂರು ರಸ್ತೆ, ಪೀಣ್ಯ

ಬೆಂಗಳೂರು 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 394549 ಗೃಹ: 320984

ಕುಛಾಶಯಗಲೊಂದಿಗೆ

ಕಾಶ್ಯಪ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

119/1, ತ್ರಿನಿಡಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಕುಛಾಶಯಗಲೊಂದಿಗೆ

ಎಕ್ಸ್‌ಲರ್ ಟೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

ಬಿ 20, 1ನೆಯ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೆಯ ಸ್ಟೇಜ್, ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್

ಬೆಂಗಳೂರು 560 058

ಶುಭಾಶಯಗಲೊಂದಿಗೆ

ಪ್ರೇಮ್ ಕ್ರೀಟ್

ಪೀಣ್ಯ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಣ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು 560058

ಒಂಕಾರ್ ಆಫೈಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
ಅಂಡ್

ಫೋಟೋ ಟೈಪ್ ಸೆಟರ್ಸ್

33, ಒಂದನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಹೊಸ ತರಗುಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560002.

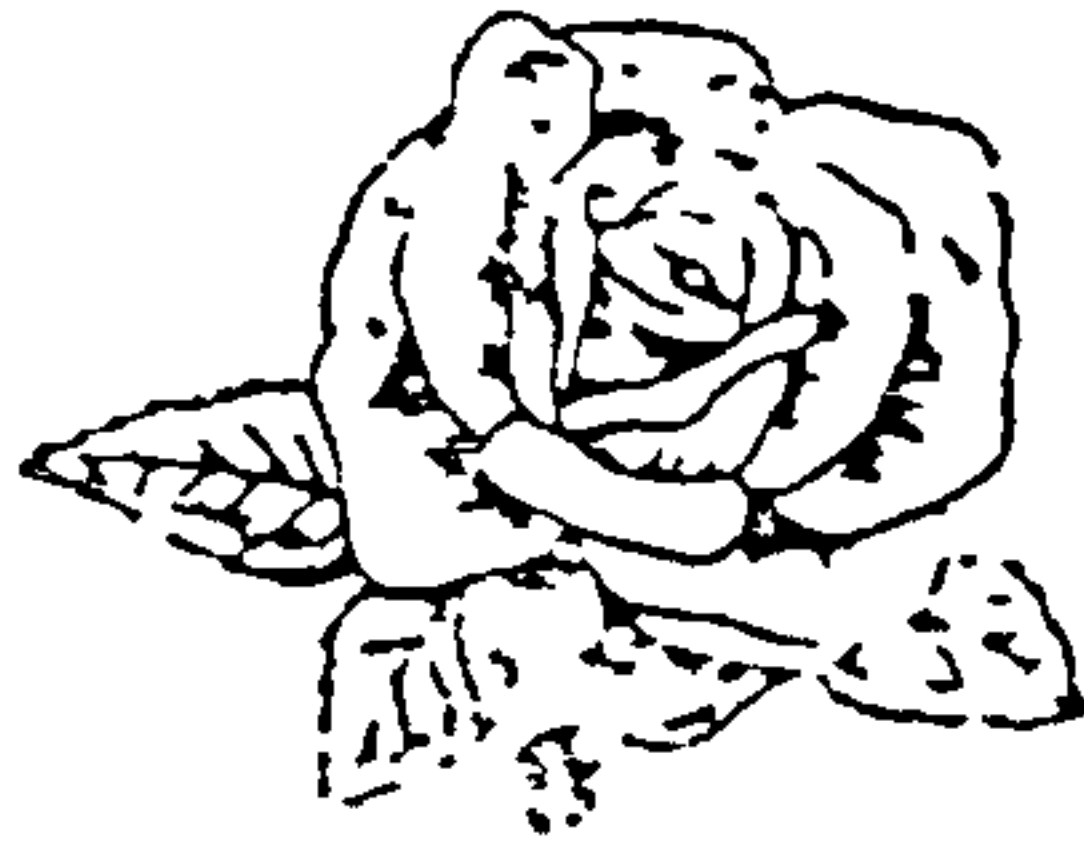
ದೂರವಾಣಿ : 608186
609026

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ : 395902 ತಂತಿ : 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ನ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನರ್-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ 364118